

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL, sporządzona w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmieniona Protokołem dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmieniona Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmieniona Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.

**W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:**

W dniu 13 grudnia 1960 r. została sporządzona w Brukseli Międzynarodowa konwencja o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL, zmieniona Protokołem dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmieniona Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmieniona Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r., w następującym brzmieniu:

Przekład

Międzynarodowa konwencja o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL

Republika Federalna Niemiec,
Królestwo Belgii,
Republika Francuska,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
Wielkie Księstwo Luksemburga,
Królestwo Niderlandów,

zważywszy, że wprowadzenie do służby i ogólnego użytku transportowych statków powietrznych z silnikiem turbinowym może spowodować konieczność dokonania daleko sięgających zmian w organizacji kontroli ruchu lotniczego,

zważywszy, że współczesne typy statków powietrznych, z operacyjnego punktu widzenia, charakteryzują się:

— dużą prędkością,

— koniecznością pozostawania, z przyczyn ekonomicznej eksploatacji, w stanie gotowości do nieprzerwanego wznoszenia się z dużą prędkością do optymalnych wysokości operacyjnych i przebywania na tych wysokościach, aż do momentu osiągnięcia przez statek powietrzny punktu najbliższego punktowi przeznaczenia,

zważywszy, że charakterystyki te powodują nie tylko konieczność dostosowania czy też reorganizacji istniejących metod kontroli i procedur, ale także tworzenia, powyżej ustalonego poziomu, nowych rejonów informacji powietrznej zorganizowanych w całości lub części kontrolowanej przestrzeni,

zważywszy, że wobec szybkiego postępu w rozwoju technicznym takich statków powietrznych kontrola ruchu lotniczego, w przypadku większości krajów europejskich, nie może dłużej ograniczać się do zamkniętych struktur granic państwowych,

zważywszy, w następstwie tego, że celowym jest stworzenie międzynarodowej organizacji kontroli, obejmującej zakresem swego działania przestrzeń powietrzną rozciągającą się ponad granicami terytorium pojedynczego państwa,

zważywszy, w następstwie tego, że w odniesieniu do dolnej przestrzeni powietrznej korzystnym może być, w pewnych przypadkach, powierzenie służb ruchu lotniczego w części terytorium jednej z Umawiających się Stron wyżej wymienionej organizacji międzynarodowej lub innej Umawiającej się Stronie,

zważywszy ponadto, że międzynarodowa kontrola zakłada, z należytym uwzględnieniem potrzeb obrony narodowej, przyjęcie wspólnej polityki i ujednoczenie przepisów opartych na międzynarodowych normach oraz zaleceniach przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO),

zważywszy dalej, że wysoce pożądane jest skoordynowanie czynności podejmowanych przez państwa w zakresie szkolenia personelu służb ruchu lotniczego oraz w zakresie studiów i badań odnoszących się do problematyki ruchu lotniczego,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Umawiające się Strony zobowiązują się wzmocnić współpracę w dziedzinie żeglugi powietrznej, a w szczególności utworzyć wspólną organizację służb ruchu lotniczego w górnej przestrzeni powietrznej.

2. W tym celu niniejszym ustanawiają Europejską Organizację do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL), zwaną dalej „Organizacją”. Organizacja składa się z dwóch organów:

- Stałej Komisji do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej, zwanej dalej „Komisją”,
- Agencji Służb Ruchu Lotniczego, zwanej dalej „Agencją”, której statut stanowi załącznik do niniejszej Konwencji.

3. Siedziba Organizacji znajduje się w Brukseli.

Artykuł 2

1. Każda z Umawiających się Stron, kierując się praktycznymi względami eksploatacyjnymi, może skierować do Komisji wniosek o podjęcie przez nią decyzji, by obsługa ruchu lotniczego każdej z Umawiających się Stron, w całej dolnej jej przestrzeni lub w części tej przestrzeni, została powierzona Organizacji lub drugiej Umawiającej się Stronie.

2. W przypadku powierzenia służb ruchu lotniczego drugiej Umawiającej się Stronie, nieobecność trzeciej Umawiającej się Strony nie stanowi przeszkody dla ważności decyzji Komisji w tej sprawie, niezależnie od postanowienia ustępu 2 artykułu 8 niniejszej Konwencji.

3. Postanowienia niniejszego artykułu, odnoszące się do możliwości każdej z Umawiających się Stron powierzenia drugiej Umawiającej się Stronie obsługi ruchu lotniczego w całej dolnej jej przestrzeni lub w części tej przestrzeni, nie są traktowane jako ograniczenie prawa Umawiających się Stron do zawierania w tym samym celu innych umów dwustronnych.

Artykuł 3

Dla celów niniejszej Konwencji wyrażenie „ruch lotniczy” obejmuje ruch cywilnych statków powietrznych i tych statków powietrznych wojskowych, celnych i policyjnych, które podlegają procedurom Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

Artykuł 4

Organizacja posiada osobowość prawną. Na terytoriach Umawiających się Stron posiada pełną zdolność prawną, taką samą jaką mają osoby prawne prawa krajowego Umawiających się Stron. Organizacja ma, między innymi, zdolność sądową oraz prawo do nabywania majątku ruchomego i nieruchomego oraz dokonywania jego transferu. O ile niniejsza Konwencja lub załączony do niej statut nie stanowią inaczej, Organizacja reprezentowana jest przez Agencję, która działa w jej imieniu. Agencja zarządza majątkiem Organizacji.

Artykuł 5

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele Umawiających się Stron. Każda Umawiająca się Strona jest uprawniona do posiadania w Komisji po dwóch swoich przedstawicieli, lecz korzysta tylko z prawa do jednego głosu.

Artykuł 6

1. Celem działania Komisji jest wspieranie, we współpracy z państwowymi władzami wojskowymi, podejmowania zamierzeń oraz instalowania i zapewniania funkcjonowania urządzeń, przeznaczonych do:

- zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi powietrznej,
- zapewnienia uporządkowanego i sprawnego przepływu ruchu lotniczego

w obrębie określonej przestrzeni powietrznej podlegającej suwerennej władzy Umawiających się Stron lub w obrębie przestrzeni powietrznej, w której służby ruchu lotniczego zostały powierzone tym stronom, na mocy porozumień międzynarodowych.

2. Z tych przyczyn Komisja jest odpowiedzialna za:

- a) badanie, na podstawie norm i zaleceń Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, z uwzględnieniem potrzeb obronności narodowej, ujednolicania krajowych przepisów dotyczących ruchu lotniczego oraz ujednolicania działania służb odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa ruchu lotniczego i kierowanie nim,
- b) popieranie wspólnej polityki, realizowanej następnie przez Umawiające się Strony, w zakresie telekomunikacji i pomocy radiowych oraz współpracujących urządzeń pokładowych, przeznaczonych do zapewnienia bezpieczeństwa statku powietrznego,
- c) popieranie i koordynowanie badań w dziedzinie żeglugi powietrznej i urządzeń dla niej przeznaczonych, mających na celu uwzględnianie rozwoju technicznego w tym zakresie oraz studiowanie, w miarę potrzeby, zmian do Regionalnych Planów Żeglugi Powietrznej

- podlegających przedstawianiu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego,
- d) określanie, zgodnie z postanowieniami artykułu 38 niniejszej Konwencji i w wykonaniu uprawnień przyznanych Komisji na podstawie artykułu 2 niniejszej Konwencji, konfiguracji przestrzeni powietrznej, w której służby ruchu lotniczego zostały powierzone Agencji,
 - e) określanie polityki, realizowanej następnie przez Agencję, w odniesieniu do pobierania opłat za usługi świadczone odbiorcom oraz, o ile ma to zastosowanie, zatwierdzanie taryf i warunków stosowania opłat ustanawianych przez Agencję,
 - f) rozpatrywanie przedsięwzięć zorientowanych na ułatwienia finansowania inwestycji niezbędnych do funkcjonowania Agencji lub, bardziej ogólnie, do funkcjonowania tych służb Umawiających się Stron, które uczestniczą w pracy polegającej na zapewnieniu bezpieczeństwa żeglugi powietrznej,
 - g) wykonywanie uprawnień związanych z ogólnym nadzorem nad działalnością Agencji zgodnie z artykułem 20 niniejszej Konwencji oraz artykułem 8, artykułem 9, artykułem 10, artykułem 11, artykułem 12, artykułem 13 ustęp 3a, artykułem 14 ustęp 2, artykułem 17 ustęp 2, artykułem 23 ustęp 2 i 4, artykułem 28 ustęp 3, artykułem 29 ustęp 1 i 3, artykułem 30 ustęp 1, artykułem 34 ustęp 1 i artykułem 37 statutu załączonego do niniejszej Konwencji.

Artykuł 7

Komisja w celu wykonania swoich zadań:

- a) opracowuje zalecenia w sprawach określonych w ustępie 2a, b i c artykułu 6 niniejszej Konwencji,
- b) podejmuje decyzje w sprawach określonych w ustępie 1 artykułu 2, ustępie 2d artykułu 6, ustępie 2 artykułu 9, ustępie 2 artykułu 12 oraz w artykule 13 niniejszej Konwencji,
- c) wydaje Agencji wytyczne w sprawach określonych w ustępie 2f artykułu 6 oraz artykułu 20 i artykułu 31 niniejszej Konwencji,
- d) podejmuje wszelkie przedsięwzięcia, niezbędne do wykonywania przez nią powierzonych jej zadań, zgodnie z ustępem 2g artykułu 6 niniejszej Konwencji,
- e) kieruje, w razie potrzeby, sprawy do postępowania arbitrażowego, o którym mowa w ustępie 1 artykułu 33 niniejszej Konwencji.

Artykuł 8

1. Zalecenia przyjmowane są przez członków Komisji większością głosów. Przedstawiciele zainteresowanych Umawiających się Stron proponują właściwym władzom swoich krajów podjęcie wszelkich niezbędnych kroków zmierzających do wprowadzenia w życie zaleceń, przyjętych przez Komisję.

2. Decyzje są podejmowane przez członków Komisji jednogłośnie. Mają one moc wiążącą dla każdej z Umawiających się Stron.

3. Wytyczne Komisji są podejmowane większością głosów Umawiających się Stron, przy spełnieniu następujących warunków:

- głosy przydzielane są poszczególnym Umawiającym się Stronom zgodnie z tabelą wskazaną w artykule 9, zaś liczba przydzielanych głosów uzależniona jest od produktu narodowego brutto tych Umawiających się Stron,
- głosy te reprezentują większość Umawiających się Stron.

4. Wnioski końcowe wynikające z rozpatrywania spraw, o których mowa w literach d i e artykułu 7, są przyjmowane zgodnie z zasadami określonymi w ustępie 3 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przypadków gdy zgodnie z postanowieniami Konwencji i załączonego do niej statutu stosuje się inne zasady.

Artykuł 9

1. Tabela przydziału (ważenia) głosów, o której mowa w artykule 8, jest następująca:

TABELA PRZYDZIAŁU (WAŻENIA) GŁOSÓW
PRODUKT NARODOWY BRUTTO
według współczynnika kosztu i cen bieżących w miliardach nowych franków francuskich

	Liczba głosów
Mniej niż 10	1
Od 10 włącznie do 20 wyłącznie	2
Od 20 włącznie do 30 wyłącznie	3
Od 30 włącznie do 46 2/3 wyłącznie	4
Od 46 włącznie do 63 1/3 wyłącznie	5
Od 63 włącznie do 80 wyłącznie	6
Od 80 włącznie do 110 wyłącznie	7
Od 110 włącznie do 140 wyłącznie	8
Od 140 włącznie do 200 wyłącznie	9
Od 200 włącznie do 260 wyłącznie	10
Od 260 włącznie do 320 wyłącznie	11
Od 320 włącznie do 380 wyłącznie	12

a następnie jeden dodatkowy głos za każdy dodatkowy przyrost sześciu miliardów nowych franków francuskich lub ich ułamkowej części w produkcie narodowym brutto, o którym mowa w niniejszym postanowieniu.

2. Produkt narodowy brutto użyty w obliczeniach jest określany na podstawie danych statystycznych opracowywanych przez Organizację Europejskiej Współpracy Gospodarczej (OECD) lub, w przypadku braku tych danych, na podstawie danych opracowywanych przez inną jednostkę, dającą dostateczne gwarancje i wyznaczoną przez Komisję, poprzez obliczenie średniej arytmetycznej z trzech ostatnich lat, do których odnoszą się dane statystyczne. Wartość produktu narodowego brutto jest obliczana na podstawie współczynnika kosztu i cen bieżących.

3. Na wstępie liczba głosów zostanie ustalona w oparciu o tabelę przydziału głosów, o której mowa w ustępie 1, oraz zgodnie z zasadą zawartą w ustępie 2 niniejszego artykułu, określającą produkt narodowy brutto, przy czym wielkości ustalone w ten sposób będą wiążące od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

4. W przypadku przystąpienia nowego państwa liczba głosów zostanie ustalona ponownie, według tej samej procedury.

5. Liczba głosów jest we wszystkich przypadkach ustalana na nowo, na takich samych zasadach, jeżeli od dnia ostatniego ustalenia tej liczby upłynęły trzy lata.

Artykuł 10

1. Komisja przyjmuje regulamin swojego działania jednogłośnie.

2. Regulamin ten określa, między innymi, zasady pracy Biura Przewodniczącego i języki

robocze Komisji oraz powołuje grupy robocze Komisji.

Artykuł 11

Agencja zapewnia Komisji personel konieczny do jej pracy oraz biura wraz z ich wyposażeniem.

Artykuł 12

1. Do realizacji celów Organizacji Komisja utrzymuje niezbędne stosunki z właściwymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.

2. Z zachowaniem praw Agencji przyznanych jej w artykule 31 niniejszej Konwencji, Komisja posiada w szczególności własne pełnomocnictwo do zawierania w imieniu Organizacji umów z organizacjami międzynarodowymi, państwami członkami Organizacji lub innymi państwami, które są konieczne do wykonywania zadań powierzonych Organizacji niniejszą Konwencją oraz do funkcjonowania organów ustanowionych przez Konwencję albo utworzonych dla realizacji jej postanowień.

Artykuł 13

Organizacja może zawierać umowy z każdym państwem, które nie jest stroną niniejszej Konwencji, lecz pragnie korzystać z usług Agencji. W takich przypadkach Komisja podejmuje działania na podstawie wniosku przedłożonego przez Agencję.

Artykuł 14

Umawiające się Strony powierzają Agencji służby ruchu lotniczego w przestrzeni powietrznej określonej zgodnie z postanowieniami ustępu 2d artykułu 6 i artykułu 38 niniejszej Konwencji.

Artykuł 15

1. Jeżeli zachodzi taka potrzeba przy nabywaniu majątku nieruchomego, koniecznego do zlokalizowania urzędów Organizacji na terytorium Umawiającej się Strony, na podstawie zawartej w tej sprawie umowy z rządem, uwzględnia się interes publiczny zgodnie z przepisami prawa krajowego oraz z konsekwencjami wynikającymi z przepisów tego prawa, odnoszącymi się do wywłaszczania nieruchomości na cele publiczne. Procedurę wywłaszczenia na cele publiczne, przy braku umowy o nabycie nieruchomości, wszczynają właściwe organy Umawiających się Stron, zgodnie z przepisami prawa krajowego odnoszącymi się do wywłaszczania nieruchomości na cele publiczne.

2. Na tych terytoriach Umawiających się Stron, na których procedura, o której mowa w ustępie 1, nie występuje, Organizacja może wykorzystać tryb przymusowego nabycia, który jest stosowany przy dokonywaniu wywłaszczeń na rzecz lotnictwa cywilnego lub telekomunikacji.

3. Umawiające się Strony uznają prawo Organizacji do czerpania korzyści związanych ze świadczeniem usług i zainstalowaniem urzędów na ich terytoriach, w wyniku zastosowania tych przepisów prawa krajowego, które w interesie publicznym ograniczają prawa właścicieli majątku nieruchomego na rzecz służb państwowych, a zwłaszcza w celu ustanowienia służebności na cele publiczne.

4. Organizacja ponosi koszty wynikające z zastosowania niniejszego artykułu, w tym za

odszkodowania płatne zgodnie z prawem tego państwa, na którego terytorium położony jest majątek nieruchomy.

Artykuł 16

W celu zagwarantowania Organizacji realizacji tych wszystkich zadań, do których została powołana, Umawiające się Strony podejmują, w ramach posiadanych kompetencji, wszelkie niezbędne kroki, w szczególności zaś polegające na zapewnieniu przydziału częstotliwości radiowych.

Artykuł 17

1. W celu wykonania swoich zadań Agencja stosuje w czasie kontroli ruchu lotniczego przepisy prawa obowiązujące na terytoriach Umawiających się Stron i w przestrzeni powietrznej, której obsługa została powierzona służbom tych Umawiających się Stron na podstawie umów międzynarodowych, których są one stronami.

2. W przypadku trudności z zastosowaniem postanowienia ustępu 1 Agencja przedstawia sprawę Komisji, która wydaje Umawiającym się Stronom, na podstawie postanowienia ustępu 2a artykułu 6 niniejszej Konwencji, zalecenia w zakresie podjęcia i zastosowania kroków niezbędnych do realizacji tego postanowienia.

Artykuł 18

W celu wykonania swojego zadania i w granicach uprawnień posiadanych przez służby ruchu lotniczego Agencja wydaje dowódcom statków powietrznych wszystkie niezbędne instrukcje. Dowódcy statków powietrznych są zobowiązani zastosować się do tych instrukcji, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, określonych w przepisach prawnych, o których mowa w artykule 17.

Artykuł 19

Naruszenie przepisów ruchu lotniczego w przestrzeni powietrznej, w której służby ruchu lotniczego zostały powierzone Agencji, jest odnotowywane w raportach sporządzanych przez urzędników, specjalnie w tym celu upoważnionych przez Agencję. Nie narusza to uprawnień urzędników wszystkich Umawiających się Stron do dokonywania zgłoszeń tych samych naruszeń, zgodnie z przepisami prawa krajowego. Raporty, sporządzone przez urzędników upoważnionych przez Agencję, odnoszą przed sądami krajowymi taki sam skutek jak te, które zostały sporządzone przez urzędników danego państwa.

Artykuł 20

Agencja, w wykonaniu wytycznych Komisji sformułowanych zgodnie z postanowieniem ustępu 2e artykułu 6 niniejszej Konwencji, o ile zachodzi taka potrzeba, określa taryfy oraz warunki naliczania tych opłat, do których pobierania od usługobiorców Organizacja jest upoważniona. Taryfy te i warunki Agencja przedkłada Komisji do zatwierdzenia.

Artykuł 21

1. W państwie, w którym mieści się jej siedziba, i na terytoriach Umawiających się Stron Organizacja jest zwolniona z wszelkich ceł, podatków i opłat związanych z jej utworzeniem, rozwiązaniem albo likwidacją.

2. Organizacja jest zwolniona z wszelkich ceł, podatków i opłat związanych z nabyciem majątku nieruchomego, koniecznego dla wykonania jej zadań.

3. Organizacja jest zwolniona z wszelkich bezpośrednich podatków odnoszących się do jej majątku, kapitału i dochodu.

4. Organizacja jest zwolniona z wszelkich pośrednich obciążeń podatkowych będących wynikiem emitowania przez nią pożyczek i związanych z Organizacją.

5. Organizacja jest zwolniona z wszelkich form opodatkowania o charakterze dyskryminującym lub wyjątkowym.

6. Zwolnienia przewidziane w tym artykule nie dotyczą podatków i opłat stanowiących zapłatę za usługi o charakterze użyteczności publicznej.

Artykuł 22

1. Organizacja jest zwolniona z wszystkich opłat celnych i podatków albo równoważnych opłat, z wyjątkiem opłat związanych ze świadczonymi przez nią usługami. Ponadto nie dotyczą jej wszelkie zakazy lub ograniczenia importowe i eksportowe odnoszące się do materiałów, sprzętu, zapasów i innych towarów importowanych do użytku służbowego Organizacji lub przeznaczonych dla jej budynków, urządzeń, a także do jej funkcjonowania.

2. Towary importowane na terytorium Umawiającej się Strony w sposób, o którym mowa w ustępie 1, nie mogą być sprzedawane, pożyczane lub przekazywane bezpłatnie na tym terytorium, chyba że nastąpi to na warunkach ustalonych przez rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony.

3. Wszelkie stosowne środki kontroli mogą być podejmowane dla zapewnienia, że materiały, sprzęt, zapasy oraz inne towary, o których mowa w ustępie 1, importowane na rachunek Organizacji zostały rzeczywiście dostarczone dla tej Organizacji i są rzeczywiście używane w jej służbowych budynkach oraz urządzeniach albo na potrzeby jej funkcjonowania.

4. Niezależnie od zwolnień, o których mowa w ustępie 1, Organizacja jest zwolniona z wszelkich opłat celnych oraz wszelkich zakazów importu i eksportu lub ograniczeń odnoszących się do publikacji, o których mowa w artykule 38 statutu załączonego do niniejszej Konwencji.

Artykuł 23

1. Organizacja może posiadać wszelką walutę i prowadzić konta w różnych walutach w takim zakresie, w jakim jest to konieczne dla przeprowadzania transakcji służących realizacji jej celów.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się, na warunkach określonych w prawie krajowym i umowach międzynarodowych, przekazać Organizacji pełnomocnictwa, niezbędne do dokonywania przelewów środków finansowych związanych z powstaniem i funkcjonowaniem Organizacji, łącznie z pełnomocnictwami związanymi z emitowaniem i obsługą pożyczek, jeżeli rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony wyraził zgodę na emisję tych pożyczek.

Artykuł 24

1. Agencja może zatrudnić w służbie wykwalifikowane osoby będące obywatelami Umawiających się Stron.

2. Umawiające się Strony stosują wobec osób, o których mowa w ustępie 1, przepisy o imigracji albo inne formalności związane z rejestracją cudzoziemców, w taki sposób by przepisy

te albo formalności nie stanowiły przeszkody przy wjeździe tych osób do kraju, pełnieniu funkcji w Agencji albo repatriacji.

3. Od postanowienia ustępu 1 i 2 tego artykułu nie ma wyjątków, chyba że chodzi o względy polityki państwowej, bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego.

4. Osoby zatrudnione przez Organizację:

- a) w przypadku przywozu rzeczy osobistych, majątku ruchomego i innych przedmiotów użytku domowego, które nie są nowe i są przywiezione z zagranicy w celu pierwszego osiedlenia się na danym terytorium, otrzymują zwolnienie z opłat celnych i innych opłat, z wyjątkiem tych opłat, które są związane ze świadczeniem usług. Prawo to przysługuje tym osobom, także w przypadku wywozu tego samego mienia, w razie zakończenia zatrudnienia,
- b) przy podejmowaniu swoich obowiązków na terytorium którejkolwiek z Umawiających się Stron mogą, czasowo korzystając ze zwolnienia od cła, wwieźć na to terytorium własny samochód osobowy, a następnie, nie później jednak niż po upływie okresu zatrudnienia, mogą wywieźć ten samochód, korzystając również w tym przypadku ze zwolnienia od cła. W obydwu przypadkach osoby te muszą jednak spełnić warunki uznane przez rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony, w każdym indywidualnym przypadku, za konieczne do spełnienia.

5. Umawiające się Strony nie są zobowiązane do przyznania swoim własnym obywatelom ułatwień, o których mowa w ustępach powyżej.

6. Zainteresowane rządy zobowiązane są do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu zapewnienia nieograniczonego transferu za granicę wynagrodzeń netto.

Artykuł 25

1. W przypadku odpowiedzialności kontraktowej Organizacji stosuje się prawo wynikające z właściwej umowy.

2. W przypadku odpowiedzialności niekontraktowej Organizacja naprawia szkody powstałe w wyniku zaniedbań jej organów lub jej pracowników, w związku z ich zatrudnieniem, jeśli szkody te mogą być im przypisane. Postanowienie to nie wyklucza prawa poszkodowanych do dochodzenia innego odszkodowania na podstawie przepisów prawa krajowego Umawiającej się Strony.

Artykuł 26

1. Urządzenia i archiwa Organizacji są nienaruszalne. Majątek i inne aktywa Organizacji nie podlegają jakimkolwiek zajęciu, wywłaszczeniu lub konfiskacie przeprowadzanej w trybie administracyjnym.

2. Majątek i inne aktywa Organizacji nie podlegają egzekucji, z wyjątkiem egzekucji sądowej, jednakże urządzenia Organizacji nie podlegają zajęciu ani egzekucji.

3. Postanowienia tego artykułu nie ograniczają prawa dostępu do urzędzeń i archiwów Organizacji właściwych władz państwa, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, oraz władz innych państw, na których terytoriach urządzenia i archiwa te mogą się znajdować, w celu umożliwienia przeprowadzenia dochodzenia sądowego i zapewnienia wykonania orzeczeń sądowych na terytoriach tych państw.

Artykuł 27

1. Organizacja współpracuje przez cały czas z właściwymi władzami Umawiających się

Stron, w celu ułatwienia pracy ich wymiarom sprawiedliwości, zapewnienia przestrzegania przepisów policyjnych i zapobiegania nadużyciom, które mogłyby powstać w związku z przywilejami, immunitetami, zwolnieniami i udogodnieniami wyszczególnionymi w niniejszej Konwencji.

2. Organizacja ułatwia, w jak największym stopniu, wykonywanie robót publicznych na terenie lub w sąsiedztwie jakiegokolwiek jej majątku nieruchomości, użytkowanego przez nią na terytoriach Umawiających się Stron.

Artykuł 28

1. W celu wykonania swoich zadań Agencja uprawniona jest do wznoszenia budynków i instalowania niezbędnych urządzeń oraz do bezpośredniego eksploataowania powierzonych jej służb ruchu lotniczego.

2. W celu zmniejszenia wydatków związanych zarówno z inwestycjami, o których mowa w ustępie 1, jak i z administrowaniem oraz w celu uniknięcia podejmowania zbędnego działania Agencja może korzystać, tam gdzie jest to możliwe, ze służb technicznych Umawiającej się Strony oraz wykorzystywać już istniejące krajowe urządzenia.

Artykuł 29

Umowy międzynarodowe i przepisy krajowe związane z dopuszczeniem do przelotu i bezpieczeństwem przelotu nad terytorium Umawiającej się Strony są wiążące dla Agencji, która jest zobowiązana do podejmowania wszelkich niezbędnych środków, w celu zapewnienia stosowania tych umów i przepisów.

Artykuł 30

W celu umożliwienia Umawiającym się Stronom sprawdzenia, czy Agencja stosuje przepisy krajowe i umowy międzynarodowe, o których mowa w artykule 29, jest ona zobowiązana do przekazywania Umawiającym się Stronom, na ich wniosek, wszelkich niezbędnych informacji dotyczących statku powietrznego, co do którego posiada ona wiedzę wynikającą z wykonywanych przez nią funkcji.

Artykuł 31

W zakresie wytycznych wydawanych przez Komisję, Agencja może nawiązywać z właściwymi służbami technicznymi publicznymi lub prywatnymi Umawiających się Stron lub państw niebędących stronami Konwencji oraz organizacji międzynarodowych te stosunki, które są najistotniejsze dla koordynacji ruchu lotniczego i dla działania jej służb. W tym celu, pod warunkiem poinformowania o tym Komisji, Agencja może zawierać w imieniu Organizacji umowy o charakterze administracyjnym, technicznym lub gospodarczym, o ile są konieczne dla jej funkcjonowania.

Artykuł 32

Umawiające się Strony uznają za nieodzowne, by Agencja osiągała równowagę finansową i czyniła wszystko w celu uzyskania tej równowagi, mając na względzie przede wszystkim posiadanie przez nią, w granicach limitów i na warunkach określonych w statucie załączonym do Konwencji, własnych dochodów i odpowiednich środków finansowych.

Artykuł 33

1. Jakikolwiek spór, który może powstać pomiędzy Umawiającymi się Stronami lub Umawiającymi się Stronami a Organizacją, reprezentowaną przez Komisję, związany z interpretowaniem lub zastosowaniem niniejszej Konwencji lub jej załączników i który nie może być rozstrzygnięty w bezpośrednich negocjacjach lub przy użyciu innej metody, będzie poddany, na prośbę którejkolwiek ze stron, postępowaniu arbitrażowemu.

2. Każda ze stron, w każdym przypadku, powołuje w tym celu swojego arbitra, arbitrzy ci zaś uzgadniają następnie między sobą powołanie trzeciego arbitra. Jeśli jedna ze stron nie wyznaczy swego arbitra w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku drugiej strony lub jeśli wyznaczeni arbitrzy nie porozumieją się w sprawie trzeciego arbitra, każda ze stron może wystąpić do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z prośbą o dokonanie takiego powołania.

3. Sąd arbitrażowy sam określa swoje postępowanie.

4. Każda strona ponosi koszty powołania własnego arbitra i jego udziału w postępowaniu arbitrażowym. Koszty powołania trzeciego arbitra i inne koszty są ponoszone w równych częściach przez strony sporu. Sąd arbitrażowy może jednak określać inny podział kosztów, jeśli uzna to za stosowne.

5. Decyzje sądu arbitrażowego są obowiązujące dla stron sporu.

Artykuł 34

1. Statut Agencji, wraz z jakimikolwiek jego zmianami, dokonywanymi zgodnie z warunkami określonymi w Konwencji i w załączonym do niej statucie, posiada moc wiążącą i obowiązuje na terytorium Umawiających się Stron.

2. Wprowadzenie jakichkolwiek zmian postanowień statutu wymaga uzyskania jednogłosego zatwierdzenia przez członków Komisji.

3. Postanowienia artykułów 1, 22, 23, 24, 25, 26 i 30 statutu nie podlegają jednakże zmianom.

Artykuł 35

Rządy zainteresowanych Umawiających się Stron, w przypadku wystąpienia wszelkiego niebezpieczeństwa lub wojny, mając na względzie trudności w zastosowaniu w całości lub w części postanowień niniejszej Konwencji, konsultują wspólnie sprawę przedsięwzięć, jakie należy podjąć w takiej sytuacji.

Artykuł 36

Umawiające się Strony zobowiązują się zapewnić stosowanie przez Agencję odpowiednich postanowień statutowych, ustanowionych w celu zapewnienia ciągłości działania służb publicznych.

Artykuł 37

1. Niniejszą Konwencję stosuje się:

- a) (i) w odniesieniu do terytoriów Umawiających się Stron wymienionych w załączniku II, tak jak zostały one określone w tym załączniku
- (ii) w odniesieniu do terytoriów pozostałych Umawiających się Stron, tak jak zostały one

- określone przez te strony, za zgodą Komisji podjętą jednogłośnie, w chwili przystępowania tych Umawiających się Stron do niniejszej Konwencji,
- b) do dowolnego terytorium, za którego stosunki międzynarodowe Umawiająca się Strona jest odpowiedzialna i na które postanowienia Konwencji zostały rozciągnięte, zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu.
2. a) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w czasie podpisania lub ratyfikacji niniejszej Konwencji lub później, może oświadczyć w drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do Rządu Królestwa Belgii, że postanowienia Konwencji będą rozciągnięte na całość lub część Wysp Normandzkich i Wyspy Man; Konwencja będzie wówczas rozciągnięta na terytorium wskazane w nocie dyplomatycznej, od daty otrzymania tej noty lub od dowolnego dnia, który może być w niej wyszczególniony.
- b) Każda Umawiająca się Strona może w dowolnym momencie po wejściu w życie niniejszej Konwencji rozciągnąć stosowanie jej postanowień na dowolne terytorium, za którego stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialna, po uprzednim uzyskaniu jednogłośnej zgody Komisji i po zawarciu wstępnego porozumienia finansowego z Organizacją. Fakt rozciągnięcia postanowień Konwencji każda Umawiająca się Strona notyfikuje wówczas Rządowi Królestwa Belgii. Postanowienia Konwencji będą rozciągnięte na terytoria wskazane w nocie od daty jej otrzymania lub od jakiegokolwiek innej daty, uzgodnionej z Komisją.
3. Rząd Królestwa Belgii poinformuje wszystkie Umawiające się Strony niniejszej Konwencji o rozciągnięciu postanowień Konwencji zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu i będzie wskazywał w każdym przypadku dzień, od którego nastąpiło rozszerzenie Konwencji.

Artykuł 38

Agencja zapewnia służby ruchu lotniczego:

- a) w górnej przestrzeni powietrznej nad terytoriami, o których mowa w poprzednim artykule, a także w górnej przestrzeni powietrznej, sąsiadującej z powyższą przestrzenią powietrzną i w której służby ruchu lotniczego zostały powierzone Umawiającym się Stronom na mocy umowy międzynarodowej, z zachowaniem uprawnień Komisji określonych w artykule 6 niniejszej Konwencji,
- b) w dolnej przestrzeni powietrznej, jak to określa artykuł 2 niniejszej Konwencji,
- c) w przestrzeni powietrznej stanowiącej przedmiot umów z państwami trzecimi, w wyniku zastosowania postanowień artykułu 13 niniejszej Konwencji.

Artykuł 39

1. Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy przez okres dwudziestu lat od dnia jej wejścia w życie.
2. Okres, o którym mowa w ustępie 1, jest automatycznie przedłużany na okres następnych pięciu lat, o ile żadna z Umawiających się Stron nie wyrazi zamiaru wypowiedzenia Konwencji w drodze pisemnej notyfikacji złożonej Rządowi Królestwa Belgii, co najmniej na dwa lata przed upływem bieżącego okresu.
3. Jeśli w wyniku zastosowania postanowienia ustępu 2 Organizacja miałaby ulec rozwiązaniu, to uznaje się ją za istniejącą, aż do chwili dokonania jej likwidacji.

Artykuł 40

1. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji.
2. Depozytariuszem dokumentów ratyfikacyjnych jest Rząd Królestwa Belgii.
3. Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym swój dokument ratyfikacyjny złożyło na przechowanie ostatnie państwo sygnatariusz, dopełniając w ten sposób wymaganej formalności.
4. Jednakże, gdy tylko Konwencja będzie ratyfikowana przez cztery państwa sygnatariuszy, których terytoria stanowią z punktu widzenia organizacji służb ruchu lotniczego spójną całość, i gdy jedno z tych państw będzie państwem, w którym znajduje się siedziba Organizacji, Rząd Królestwa Belgii porozumie się z innymi rządami, ażeby mogły one zdecydować, zważywszy na wymagania bezpieczeństwa i uznawszy to za stosowne, o wejściu w życie Konwencji pomiędzy nimi w trybie natychmiastowym. W przypadku któregośkolwiek państwa sygnatariusza, którego dokument ratyfikacyjny nie został złożony na przechowanie do czasu wejścia w życie Konwencji, Konwencja będzie obowiązywała dopiero od daty podpisania umowy finansowej między tym państwem sygnatariuszem a Organizacją.
5. Rząd Królestwa Belgii powiadomi rządy innych państw sygnatariuszy o złożeniu na przechowanie każdego dokumentu ratyfikacyjnego oraz o dacie wejścia w życie.

Artykuł 41

1. Przystąpienie do niniejszej Konwencji państwa niebędącego jej sygnatariuszem jest uzależnione od zgody Komisji podejmowanej jednogłośnie. Przystąpienie takie jest przedmiotem wstępnej umowy finansowej między państwem niebędącym sygnatariuszem a Organizacją, zgodnie z artykułem 24 statutu załączonego do niniejszej Konwencji.
2. Przewodniczący Komisji notyfikuje państwu niebędącemu sygnatariuszem o decyzji zatwierdzającej jego przystąpienie.
3. Dokument przystąpienia zostaje złożony na przechowanie Rządowi Królestwa Belgii, który notyfikuje o tym fakcie rządóm pozostałych państw sygnatariuszy i państw przystępujących.
4. Przystąpienie nabiera mocy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu złożenia na przechowanie dokumentu przystąpienia.

Artykuł 42

Rząd Królestwa Belgii spowoduje zarejestrowanie niniejszej Konwencji w Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy, po przedstawieniu ich pełnomocnictw uznanych za właściwe i prawidłowo sporządzone, podpisali niniejszą Konwencję i przystawili swoje pieczęcie.

SPORZĄDZONO w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r. w językach niemieckim, angielskim, francuskim i holenderskim, w jednym egzemplarzu, który będzie złożony na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który następnie przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu wszystkim państwom sygnatariuszom. W przypadku jakichkolwiek nieścisłości rozstrzygający będzie tekst w języku francuskim.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec

Królestwa Belgii

Republiki Francuskiej

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Wielkiego Księstwa Luksemburga

Królestwa Niderlandów

K. Oppler

H. C. Seebohm

P. Wigny

P. W. Segers

R. Bousquet

R. Buron

J. Nicholls

P. Thorneycroft

N. Hommel

P. Gregoire

E. Teixeira de Mattos

E. G. Stijkel

STATUT AGENCJI*

Artykuł 1

Agencja Służb Ruchu Lotniczego utworzona na podstawie artykułu 1 Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej z dnia 13 grudnia 1960 r., zwanej dalej „Konwencją”, działa zgodnie z niniejszym statutem.

Artykuł 2

1. Celem Agencji jest zapewnienie służb ruchu lotniczego w granicach całej przestrzeni powietrznej, określonej zgodnie z ustępem 2d artykułu 6 Konwencji i z artykułem 38 Konwencji, czyli:

- a) zapobieganie zderzeniom statków powietrznych,
- b) zapewnienie uporządkowanego i sprawnego przepływu ruchu lotniczego,
- c) udzielanie wskazówek i informacji potrzebnych do bezpiecznego i efektywnego wykonywania lotów,
- d) powiadamianie właściwych organizacji o statku powietrznym potrzebującym pomocy służb poszukiwawczo-ratowniczych oraz udzielanie tym organizacjom koniecznej pomocy.

2. W celu wykonania zadań, o których mowa w ustępie 1, Agencja instaluje niezbędne urządzenia i zapewnia ich zadowalające działanie.

3. W celu jak najbardziej skutecznego i wydajnego spełnienia wymogów ruchu lotniczego oraz specjalnych wymagań lotnictwa wojskowego Agencja ściśle współpracuje z władzami wojskowymi.

4. Agencja może, między innymi, zakładać centra naukowo-badawcze, doświadczalne i szkoleniowe związane z ruchem lotniczym oraz kształcące wysoko kwalifikowane i wyspecjalizowane kadry służb ruchu lotniczego.

Artykuł 3

Z uwzględnieniem uprawnień nadanych Stałej Komisji do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej, ustanowionej przez Konwencję i zwanej dalej „Komisją”, Agencja administrowana jest przez Komitet zarządzający zwany dalej „Komitetem” i przez dyrektora. Uprawnienia dyrektora określone są w artykule 13 niniejszego statutu.

Artykuł 4

Komitet składa się z przedstawicieli każdej z Umawiających się Stron, po dwóch przedstawicieli każdej ze stron. Tylko jeden z tych przedstawicieli ma prawo głosowania i może nim być urzędnik zajmujący w swoim kraju wysokie stanowisko w hierarchii administracyjnej oraz pełniący obowiązki w zakresie spraw związanych z żeglugą powietrzną. Każdy

* Tekst Konwencji z dnia 13 grudnia 1960 r. z poprawkami wniesionymi dnia 16 listopada 1966 r. i dnia 12 kwietnia 1973 r., a także dnia 17 listopada 1977 r., dnia 5 lipca 1978 r. i dnia 1 lutego 1982 r. włączonymi jako odnośniki.

przedstawiciel ma zastępcę, który może skutecznie go reprezentować w razie jego nieobecności.

Artykuł 5

Komitet wybiera spośród swoich członków prezesa i wiceprezesa na dwuletnią kadencję. Możliwa jest ich reelekcja. Komitet wyznacza sekretarza, który nie musi być jednym z jego członków. W razie nieobecności prezesa posiedzeniu Komitetu przewodniczy wiceprezes, zaś w przypadku jego nieobecności - najstarszy z obecnych członków Komitetu.

Artykuł 6

1. Aby posiedzenia Komitetu były ważne, wymagane jest uzyskanie quorum, które stanowi obecność wszystkich przedstawicieli Umawiających się Stron uprawnionych do głosowania, z wyjątkiem jednego.

2. Jeśli nie ma wystarczającej liczby osób, aby utworzyć quorum, obrady odracza się do następnego posiedzenia, które odbywa się w terminie późniejszym, ale nie wcześniej niż w ciągu 10 dni po poprzednim posiedzeniu. Na drugim posiedzeniu Komitetu dla uzyskania quorum wystarczająca jest obecność co najmniej połowy przedstawicieli uprawnionych do głosowania.

Artykuł 7

1. Decyzje Komitetu podejmuje się większością głosów przyznanych Umawiającym się Stronom. Głosy te przydzielane są w taki sam sposób jak te, do których posiadania w czasie prac Komisji Umawiające się Strony są uprawnione na podstawie artykułu 9 Konwencji.

2. Jednakże decyzja Komitetu nie będzie mogła zostać podjęta, jeżeli większość, o której mowa w ustępie 1, nie będzie reprezentowała co najmniej połowy Umawiających się Stron.

3. Jeżeli w wyniku głosowania propozycja podjęcia decyzji uzyska równą liczbę głosów za i przeciw, przewodniczący może zarządzić ponowne głosowanie w czasie tego samego posiedzenia, po zarządzeniu krótkiej przerwy lub bez przerwy, albo włączyć tę propozycję do porządku obrad nowego posiedzenia, którego datę sam ustala. Jeżeli podczas tego posiedzenia ponownie oddana zostanie równa liczba głosów za i przeciw, wówczas głos przewodniczącego jest rozstrzygający w sprawie.

Artykuł 8

1. Komitet ustala swój regulamin pracy.

2. Regulamin ten powinien zawierać, między innymi, postanowienia odnoszące się do ważności posiedzeń Komitetu, zalecenia dotyczące listownego lub, w pilnych przypadkach, telegraficznego wysyłania zawiadomień zwołujących posiedzenia Komitetu wraz z informacją o porządku obrad tych posiedzeń.

3. Regulamin, o którym mowa w ustępie 1 i 2, podlega zatwierdzeniu przez Komisję.

Artykuł 9

1. Komitet podejmuje decyzje w sprawie struktury organizacyjnej Agencji, biorąc pod uwagę propozycje przedstawiane mu w tej sprawie przez dyrektora.

2. Decyzje, o których mowa w ustępie 1, podlegają jednak przedłożeniu do zatwierdzenia przez Komisję, przy czym uzyskania jednogłównego zatwierdzenia przez członków Komisji wymagają:

- a) plany dotyczące liczby i lokalizacji centrów kontroli lub informacji powietrznej wraz z ich strefami działania,
- b) przedsięwzięcia związane z utworzeniem centrów naukowo-badawczych i specjalistycznych ośrodków szkolenia oraz innych instytucji ustanowionych na podstawie ustępu 4 artykułu 2 niniejszego statutu.

Artykuł 10

Komitet corocznie składa Komisji raport o działalności i sytuacji finansowej Organizacji.

Artykuł 11

Na wniosek Komisji Komitet przygotowuje wieloletnie plany inwestycyjne i techniczno-ekonomiczne. Plany te podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

Artykuł 12

Komitet opracowuje przepisy dotyczące zawierania umów, łącznie z warunkami rządowych zaproszeń do składania ofert przetargowych, i przepisy te podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

Artykuł 13*

1. Dyrektor jest mianowany przez Komitet na pięcioletnią kadencję w drodze głosowania przeprowadzonego zgodnie z zasadami określonymi w postanowieniach ustępu 1 i 2 artykułu 7 niniejszego statutu, przy założeniu, że większość wyliczona zgodnie z ustępem 1 wymienionego artykułu nie jest mniejsza niż 70% sumy ważonych i oddanych głosów. Kadencja dyrektora może być powtórzona na takich samych zasadach.

2. Dyrektor reprezentuje Organizację w postępowaniach sądowych i we wszystkich sprawach cywilnych.

3. Poza uprawnieniami, o których mowa w ustępie 2, dyrektor może w imieniu Organizacji i zgodnie z ogólnymi wytycznymi Komitetu bez wymogu odwoływania się w jednostkowych przypadkach do Komitetu:

- a) powoływać tych urzędników, których roczna pensja brutto jest niższa od sumy określonej przez Komitet i zatwierdzonej przez Komisję, oraz może rozwiązywać ich zatrudnienie, na warunkach określonych w regulaminie pracy,
- b) pożyczać pieniądze na okres nieprzekraczający jednego roku, o ile łączna suma takich pożyczek, z uwzględnieniem już dokonanych spłat, nie przekracza dwustu tysięcy nowych

* Komisja na swojej 51. sesji w dniu 5 lipca 1978 r. przyjęła następujące poprawki do artykułu 13: ustęp 3 punkt b zamiana: FF 200.000 na EUA 50.000 punkt c zamiana: FF 600.000 na EUA 150.00 i FF 80.000 na EUA 20.000 punkt d zamiana: FF 200.000 na EUA 50.000. Na tej samej sesji Komisja przyjęła dla operacji finansowych Agencji od dnia 1 stycznia 1979 r. EUA (European Unit of Account) określany następująco: EUA ustala się w odniesieniu do koszyka walut państw członków Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej jak przyjęto, między innymi, dla Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy decyzji Rady Wspólnot Europejskich z dnia 21 kwietnia 1975 r. i innych wiążących decyzji. Definicja ta zawarta jest w artykule 16 przepisów finansowych.

- franków¹⁾,
- c) zawierać umowy na sumy do trzystu pięćdziesięciu tysięcy nowych franków¹⁾. Niemniej w przypadku zbywania za ekwiwalentem pieniężnym majątku ruchomego należącego do Agencji sumę tę ogranicza się do pięćdziesięciu tysięcy nowych franków¹⁾,
- d) nabywać lub zbywać majątek nieruchomy, jeśli cena tego nabycia lub zbycia nie przekracza dwustu tysięcy nowych franków¹⁾.

Dyrektor informuje Komitet o wszystkich działaniach i środkach podejmowanych w celu wykonania tych uprawnień. Komitet określa zasady powoływania zastępcy dyrektora, jeśli dyrektor nie jest w stanie wykonywać swoich obowiązków.

Artykuł 14

1. Komitet określa regulamin pracy Agencji. Zawiera on, między innymi, postanowienia dotyczące narodowości personelu, siatki płac, zwolnień z pracy, tajemnicy zawodowej, ciągłości pracy oraz prawa do zgłaszania naruszenia tych postanowień, a także określa stanowiska, które nie mogą być zajmowane w połączeniu z innymi stanowiskami bez specjalnej zgody dyrektora.

2. Regulamin, o którym mowa w ustępie 1, podlega przedłożeniu Komisji w celu jednogłośniego zatwierdzenia go przez członków Komisji.

Artykuł 15

1. Agencja jest upoważniona do bezpośredniego zatrudniania personelu tylko wtedy, jeśli Umawiające się Strony nie są w stanie zapewnić jej wykwalifikowanych kadr.

2. Członek personelu zatrudniony w Agencji w wyniku skierowania przez rząd Umawiającej się Strony podlega w okresie zatrudnienia w Agencji jej regulaminowi pracowniczemu, bez uszczerbku dla świadczeń pracowniczych przysługujących, zgodnie z przepisami krajowymi, członkom tej grupy administracyjnej, do której on należy, jeżeli pozostają oni do dyspozycji organów władzy państwowej.

3. Pracownicy skierowani przez rządy Umawiających się Stron mogą zawsze być odwołani do swojej pracy w kraju i odwołanie to nie będzie traktowane jako środek dyscyplinarny.

Artykuł 16

1. Preliminarz wszystkich wpływów i wydatków Agencji przygotowuje się na każdy rok obrachunkowy i jest on sporządzany albo dla budżetu operacyjnego, albo dla budżetu inwestycyjnego.

2. Każdy budżet powinien być zrównoważony co do wpływów i wydatków. Wpływy i wydatki Agencji, które dotyczą centrów naukowo-badawczych i szkoleniowych oraz innych instytucji utworzonych na podstawie artykułu 2 niniejszego statutu, określa się szczegółowo w odrębnym sprawozdaniu finansowym.

3. Inne warunki niż wyszczególnione w niniejszym artykule, zgodnie z którymi są obliczane, realizowane i kontrolowane wpływy i wydatki, określa się w przepisach finansowych przyjętych na podstawie artykułu 30 niniejszego statutu.

Artykuł 17

¹⁾ Wskazane sumy odnoszą się do nowego franka francuskiego zawierającego 200 miligramów złota próby 900. Sumy te podlegają zamianie na każdą z walut krajowych w zaokrągleniu

1. Rok obrachunkowy rozpoczyna się dnia 1 stycznia danego roku, a kończy dnia 31 grudnia tego roku.

2. Preliminarz na każdy rok obrachunkowy jest przedkładany Komisji do zatwierdzenia najpóźniej do dnia 31 października każdego roku.

Artykuł 18

1. Wydatki wykazane w budżecie operacyjnym obejmują między innymi:

- a) wydatki związane z personelem, utrzymaniem i funkcjonowaniem urzędzeń Organizacji,
- b) wynagrodzenia za usługi świadczone na rzecz Organizacji, łącznie z wydatkami związanymi z opłatami za użytkowanie sprzętu lub urzędzeń albo, o ile ma to miejsce, z zakupem ratalnym lub spłatą tego sprzętu lub urzędzeń,
- c) wydatki związane z obsługą jakichkolwiek pożyczek, do których zaciągania Organizacja jest uprawniona,
- d) wydatki związane z funkcjonowaniem Komisji.

2. Jeżeli zachodzi taka potrzeba, w celu ustalenia wartości wydatków budżetowych i wartości świadczonych usług, w rozumieniu ustępu 4 artykułu 30 niniejszego statutu, określa się w drodze przepisów finansowych, o których mowa w tym artykule, warunki amortyzacji środków trwałych, łącznie z ich księgową amortyzacją.

Artykuł 19

Wydatki wykazane w budżecie inwestycyjnym obejmują wydatki związane z realizacją programu wyposażenia.

Artykuł 20

1. Wydatki wykazane w budżecie operacyjnym są zatwierdzane na jeden rok obrachunkowy. Odpowiednie kredyty, stosownie do charakteru albo przeznaczenia wydatku, są zgodnie z przepisami finansowymi klasyfikowane do stosownych rozdziałów (kont), a następnie, tak daleko jak jest to konieczne, do stosownych podrozdziałów (subkont).

2. Jakikolwiek kredyty wykazywane w tym budżecie, z wyjątkiem odnoszących się do wydatków związanych z personelem, które nie zostały wykorzystane do końca roku obrachunkowego, mogą być przeniesione na następny rok obrachunkowy na okres nie dłuższy niż określony w warunkach i limitach ustalonych przez przepisy finansowe. Przepisy finansowe określają, w szczególności, procentową część oraz rodzaj wydatku, który może być przeniesiony w taki sposób.

Artykuł 21

1. Rezerwa na wydatki inwestycyjne obejmuje:

- a) kredyty na zobowiązania finansowe, pokrywające raty stanowiące poszczególne jednostki i tworzące spójną całość,
- b) kredyty na płatność, stanowiącą górną granicę wydatków, z tytułu których corocznie mają być dokonywane płatności na pokrycie zobowiązań zaciągniętych na podstawie litery a niniejszego ustępu.

2. Terminarz zobowiązań i płatności dołącza się do projektu odpowiedniego budżetu proponowanego przez Komitet.

3. Kredyty otwarte w ramach wydatków na działalność inwestycyjną, odpowiednio do

charakteru albo przeznaczenia wydatku, są klasyfikowane zgodnie z przepisami finansowymi do rozdziałów (kont), a następnie, tak daleko jak jest to konieczne, do podrozdziałów (subkont).

4. Jakiegokolwiek kredyty na płatność, dostępne pod koniec roku obrachunkowego, są przenoszone na następny rok obrachunkowy na warunkach ustalonych w przepisach finansowych.

Artykuł 22

Wpływy budżetu operacyjnego obejmują:

- a) składki Umawiających się Stron ustalone zgodnie z artykułem 23 niniejszego statutu,
- b) wpłaty pochodzące od tych Umawiających się Stron, które na podstawie artykułu 2 Konwencji powierzyły Organizacji służby ruchu lotniczego w całości lub części ich dolnej przestrzeni powietrznej,
- c) wpłaty pochodzące od państw niebędących stronami Konwencji za korzystanie przez nie ze służb Umawiających się Stron zgodnie z artykułem 13 Konwencji,
- d) wynagrodzenia pochodzące od państw za usługi świadczone przez Organizację w dolnej przestrzeni powietrznej na rzecz ich służb ruchu lotniczego,
- e) wszelkie wpływy z tytułu wynagrodzenia za usługi świadczone przez centra naukowo-badawcze, szkoleniowe i inne instytucje utworzone na podstawie artykułu 2 niniejszego statutu,
- f) wpływy różne,
- g) wszelkie opłaty uiszczane przez użytkowników, ustalone na podstawie artykułu 20 Konwencji.

Artykuł 23

1. W celu ustalenia wysokości rocznej składki Umawiających się Stron na cele budżetu operacyjnego, uznaje się, że całkowity koszt funkcjonowania służb Organizacji w zakresie kontroli górnej przestrzeni powietrznej równy jest różnicy pomiędzy wydatkami budżetu w jednym roku obrachunkowym a jego wpływami w tym samym roku, o których mowa w ustępach b, c, d, e i f artykułu 22 niniejszego statutu. Koszt ten jest następnie rozdzielany na dwie części, proporcjonalnie do rozmiaru usług świadczonych następującym kategoriom użytkowników:

- a) użytkownikom cywilnych statków powietrznych państw niebędących Umawiającymi się Stronami, a także statków powietrznych, wojskowych, policyjnych i celnych,
- b) użytkownikom cywilnych statków powietrznych Umawiających się Stron.

2. Komisja ustala podział, o którym mowa w ustępie 1, na każdy rok obrachunkowy w zależności od rozmiaru usług świadczonych w górnej przestrzeni powietrznej poszczególnym kategoriom użytkowników (przez odwołanie się do ostatniego i przedostatniego roku). W odniesieniu do kosztu zawartego w pierwszej części, roczną składkę wszystkich Umawiających się Stron, o której mowa w ustępie 1, ustala się poprzez odliczenie z tej części ogólnej sumy wszystkich opłat uiszczanych na rzecz Organizacji przez użytkowników odpowiedniej kategorii.

3. Udział każdej z Umawiających się Stron jest ustalany proporcjonalnie do wartości ich produktu narodowego brutto, jak zostało to określone w artykule 9 Konwencji.

4. Sposób podziału kosztu zawartego w drugiej części pomiędzy Umawiające się Strony opiera się na wartości usług świadczonych przez Organizację cywilnym statkom powietrznym zarejestrowanym na obszarze każdej z Umawiających się Stron. Sposób ten jest zatwierdzany przez Komisję i ponownie rozpatrywany co pięć lat.

5. Roczna składka każdej z Umawiających się Stron określa się poprzez odjęcie z jej udziału, obliczonego zgodnie z powyższym wzorem, sumy wszystkich opłat uiszczanych przez użytkowników cywilnych statków powietrznych zarejestrowanych na jej terytorium.

Artykuł 24

Wpływy budżetu inwestycyjnego obejmują:

- a) pożyczki zaciągnięte przez Organizację,
- b) wszystkie inne zasoby pieniężne, a w szczególności te, które są rezultatem zastosowania artykułu 40 i 41 Konwencji w przypadku przystąpienia do niej nowego państwa lub ratyfikacji Konwencji przez państwo sygnatariusza po jej wejściu w życie,
- c) wkłady finansowe Umawiających się Stron przeznaczone na cele tego budżetu.

Artykuł 25

1. Organizacja może zaciągać pożyczki i spłacać kredyty zgodnie z procedurami określonymi przez przepisy finansowe.

2. Każdy roczny budżet określa maksymalną kwotę, na jaką Organizacja może w ciągu roku zaciągać pożyczki, w ramach tego budżetu.

3. Organizacja może zaciągać pożyczki na międzynarodowych rynkach finansowych w celu uzyskania środków pieniężnych niezbędnych do wykonania przez nią jej zadań.

4. Organizacja może zaciągać pożyczki na finansowych rynkach Umawiających się Stron, zgodnie ze statutowymi postanowieniami odnoszącymi się do pożyczek wewnętrznych lub przy braku takich postanowień, na podstawie porozumienia między Umawiającą się Stroną a Organizacją o wyrażeniu zgody na udzielenie Organizacji zaplanowanej przez nią pożyczki.

5. W sprawach, o których mowa w niniejszym artykule, Organizacja działa w porozumieniu z właściwymi władzami Umawiających się Stron lub z ich bankami emisyjnymi.

Artykuł 26

1. Składki Umawiających się Stron przeznaczone na cele budżetu inwestycyjnego ustala się zgodnie z artykułem 32 Konwencji w taki sposób, aby nastąpiło pokrycie różnicy między wydatkami a wpływami budżetowymi, o których mowa w ustępach a i b artykułu 24 niniejszego statutu.

2. Udział Umawiających się Stron w składkach, o których mowa w ustępie 1, jest proporcjonalny do wartości ich produktu narodowego brutto, wyliczonego zgodnie z artykułem 9 Konwencji.

Artykuł 27

Jeżeli okoliczności tego wymagają, budżet operacyjny i budżet inwestycyjny mogą być poprawiane w ciągu roku obrachunkowego, na tych samych warunkach, które zostały określone w celu ich przygotowania i zatwierdzenia.

Artykuł 28

1. Wydatki budżetu operacyjnego i budżetu inwestycyjnego są rozliczane w budżecie roku, w którym dokumenty stanowiące dowody płatności zostały przekazane księgowemu Agencji.

2. Wpływy rozliczane są w budżecie roku, podczas którego zostały zainkasowane przez Agencję.

3. Zestawienie finansowe za każdy rok finansowy Komitet sporządza nie później niż w ciągu

sześciu miesięcy po zakończeniu danego roku obrachunkowego i przedkłada je do zatwierdzenia przez Komisję, która podejmuje co do niego ostateczną decyzję.

Artykuł 29

1. Księgi rachunkowe wszystkich wpływów i wydatków każdego budżetu kontrolowane są przez komisję składającą się z dwóch urzędników ekspertów należących do władz administracyjnych Umawiających się Stron. Urzędnicy ci, różnej narodowości, są mianowani przez Komisję, w drodze głosowania odbytego zgodnie z warunkami zawartymi w ustępie 1 artykułu 13 niniejszego statutu, na okres pięciu lat. Wydatki związane z działalnością tej komisji ponosi Organizacja.

2. Sprawdzenia ksiąg rachunkowych dokonuje się na podstawie rachunków i, jeśli to konieczne, w miejscu przechowywania dokumentów finansowych, w celu ustalenia autentyczności i regularności wpływów i wydatków oraz sprawdzenia poprawności zarządzania finansami. Komisja, o której mowa w ustępie 1, przygotowuje stosowne sprawozdanie finansowe na koniec każdego roku obrachunkowego.

3. Potwierdzenia z wykonania każdego z budżetów udziela dyrektorowi i Komitetowi Komisja.

Artykuł 30

1. Przepisy finansowe Agencji ustalane są przez Komisję na podstawie propozycji zgłoszonych w tym zakresie przez Agencję, przy czym przepisy te są uchwalane przez członków Komisji jednogłośnie.

2. Przepisy finansowe, oprócz spraw, o których mowa w artykułach 16, 18, 20, 21, 25 i 31 niniejszego statutu, określają między innymi:

- a) warunki opracowywania i wykonywania budżetów, jak również zasady prowadzenia rachunkowości i sprawdzania ksiąg rachunkowych,
- b) procedury, zgodnie z którymi będą wpłacane do Organizacji zaliczki na poczet środków finansowych oraz składek, podlegających uiszczeniu na jej rzecz,
- c) warunki, na jakich kredyty mogą być przenoszone z jednego rozdziału do drugiego, jak również z jednego podrozdziału do drugiego, z zastrzeżeniem, że żaden wydatek związany z kosztami osobowymi nie może być pokryty z kredytu przeznaczonego na inne wydatki,
- d) warunki, na jakich mogą być otwierane kredyty dla Organizacji, jeśli budżet inwestycyjny i budżet operacyjny nie były uchwalone na początku roku obrachunkowego, a także warunki, na jakich fundusze mogą być udostępniane Organizacji przez Umawiające się Strony, w granicach dokonywanych przez nie wpłat.

3. Przez przepisy finansowe określone są zasady, które zobowiązani są przestrzegać urzędnicy upoważnieni do dokonywania wypłat i urzędnicy pracujący w księgowości, oraz zakres odpowiedzialności tych urzędników, a także zakres kontroli, jakiej podlegają.

4. Przez przepisy finansowe określone są zasady, zgodnie z którymi Agencja prowadzi księgowość analityczną, wykazującą wartość świadczonych usług, oraz określają kontrolę budżetową, dzięki której można regularnie wykazywać wykorzystanie kredytów w ciągu roku obrachunkowego.

Artykuł 31

1. Budżet operacyjny i budżet inwestycyjny wyrażane są w walucie kraju, w którym Organizacja ma swoją siedzibę.

2. Wkłady finansowe wnoszone zgodnie z ustępem a artykułu 22 i ustępem c artykułu 24 niniejszego statutu wpłacane są w walucie, o której mowa w ustępie 1. Przepisy finansowe określają ponadto warunki, na jakich Umawiające się Strony mogą opłacać część swoich wkładów w każdej walucie potrzebnej Organizacji do zrealizowania jej zadań.

3. Przepisy finansowe precyzują zasady określania kursu walutowego oraz zastosowania innych środków korygujących, uznanych za konieczne, w celu ochrony przed wahaniami kursów walutowych.

Artykuł 32

Jako środek przejściowy i w drodze wyjątku od artykułu 23 niniejszego statutu, składki Umawiających się Stron na cele budżetu operacyjnego przez pierwsze trzy lata obrachunkowe ustalane będą przy zastosowaniu stosunku produktu narodowego brutto, określonego w artykule 9 Konwencji, do całej różnicy określonej w ustępie 1 artykułu 23 niniejszego statutu.

Artykuł 33

W drodze wyjątku budżet początkowy, obejmujący okres od dnia wejścia w życie Konwencji aż do końca roku kalendarzowego, zostanie ustalony na pierwszy rok obrachunkowy najpóźniej w dwa miesiące po wejściu w życie Konwencji. Strony będą proszone o wpłaty odpowiednich zaliczek na fundusz zakładowy.

Artykuł 34

1. Komisja, działając z własnej inicjatywy albo na wniosek Komitetu lub dyrektora, może zarządzić przeprowadzenie kontroli administracyjnej lub technicznej służb Agencji.

2. Kontrole, o których mowa w ustępie 1, dokonywane są przez urzędników władz administracyjnych Umawiających się Stron. Każda komisja kontrolna powinna składać się z co najmniej dwóch przedstawicieli różnych narodowości i w jej skład powinien wejść, o ile to możliwe, przedstawiciel biorący udział w poprzedniej kontroli.

Artykuł 35

1. Językiem używanym w operacjach kontroli ruchu lotniczego jest język angielski, do czasu przyjęcia przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego międzynarodowego języka aeronautycznego. Jednakże podczas lotu nad terytorium własnego kraju piloci mogą używać własnego języka. Agencja, na prośbę Umawiających się Stron, podejmuje stosowne środki w celu uwzględnienia ich wniosków, które są brane pod uwagę.

2. Języki urzędowe Agencji określi Komisja.

Artykuł 36

Agencja ma prawo publikowania wszystkich materiałów, jakie potrzebne są do jej działania.

Artykuł 37

Komitet przedstawia Komisji do zatwierdzenia wszelkie zmiany statutu uważane przez niego za niezbędne, zgodnie z warunkami określonymi w artykule 34 Konwencji.

Artykuł 38

Niniejszy statut wchodzi w życie w tym samym czasie i na tych samych warunkach co Konwencja.

Załącznik nr 1

ARTYKUŁ 37 KONWENCJI

Umawiające się Strony:

Republika Federalna Niemiec
Królestwo Belgii
Republika Francuska
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii
i Irlandii Północnej
Wielkie Księstwo Luksemburga
Królestwo Niderlandów

Terytoria:

Obszar Republiki Federalnej Niemiec
Obszar Królestwa Belgii
Metropolitarne Departamenty Francji
Wielka Brytania i Irlandia Północna

Terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga
Europejskie terytorium Królestwa
Niderlandów

PROTOKÓŁ PODPISANIA

Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL

W czasie podpisania Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej, zwanej dalej „Konwencją”, niżej podpisani pełnomocnicy Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Belgii, Republiki Francuskiej, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Królestwa Niderlandów uznają, że uzgodnili następujące oświadczenia:

1. Do artykułu 2 Konwencji:

W razie powierzenia służb ruchu lotniczego na podstawie ustępu 1 artykułu 2 Konwencji, data tego powierzenia zostanie ustalona przez Umawiającą się Stronę, która wystąpiła w tej sprawie ze stosownym wnioskiem, w porozumieniu albo z Organizacją, albo - w zależności od przypadku - z inną Umawiającą się Stroną.

2. Do artykułu 19 Konwencji:

Sformułowanie tego postanowienia nie zakłada, że sprawozdania sporządzone przez urzędników Agencji mają większą wartość aniżeli te, które zostały sporządzone przez urzędników Umawiających się Stron Konwencji.

3. Do artykułu 38 Konwencji:

Biorąc pod uwagę sąsiadującą górną przestrzeń powietrzną, o której mowa w artykule 38 Konwencji, uzgadnia się, że:

- a) służby ruchu lotniczego w przestrzeni powietrznej Shannon-Prestwick Flight Information Region, jak określono w podlegającym okresowym zmianom Planie Nawigacji Powietrznej - Region Północnoatlantycki Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, nie zostaną powierzone Agencji, z wyjątkiem przypadku skierowania do Komisji przez Rząd Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej formalnego wniosku w tej sprawie podjętego w porozumieniu z rządem innego państwa uczestniczącego w zabezpieczeniu tych służb,
- b) służby ruchu powietrznego w przestrzeni powietrznej na południe od 39°30' równoleżnika szerokości geograficznej północnej nie zostaną powierzone Agencji, z wyjątkiem formalnego wniosku skierowanego do Komisji przez Rząd Republiki Francuskiej. Komisja, w każdym przypadku, określa wymagania zgodnie z ustępem 2d artykułu 6 Konwencji.

4. Do artykułu 14 statutu dołączonego do Konwencji.

Wyrażenie „siatka płac” rozumiane jest jako wyrażenie odnoszące się do zróżnicowania płac, a nie do dokładnego określania ich wysokości.

5. W Konwencji lub statucie do niej załączonym nic nie ogranicza jurysdykcji sądów krajowych w zakresie sporów między Organizacją a personelem Agencji.

Sporządzono w Brukseli w dniu 13 grudnia 1960 r. w językach niemieckim, angielskim, francuskim i holenderskim w jednym egzemplarzu podlegającym złożeniu na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu wszystkim państwom sygnatariuszom. W przypadku jakiegokolwiek niezgodności, tekst w języku francuskim jest wiążący.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec

K. Oppler

Królestwa Belgii

H. C. Seebohm

P. Wigny

Republiki Francuskiej

P. W. Segers

R. Bousquet

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i
Irlandii Północnej

R. Buron

J. Nicholls

Wielkiego Księstwa Luksemburga

P. Thorneycroft

N. Hommel

Królestwa Niderlandów

P. Gregoire

E. Teixeira de Mattos

E. G. Stijkel

PROTOKÓŁ

w sprawie okresu przejściowego poprzedzającego wejście w życie konwencji EUROCONTROL

Rządy:

Republiki Federalnej Niemiec

Królestwa Belgii

Republiki Francuskiej

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Wielkiego Księstwa Luksemburga

Królestwa Niderlandów

zważywszy, że została dziś podpisana Międzynarodowa konwencja o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej, ustanawiająca Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL), zwaną tu „Organizacją”,

zważywszy, że rozpoczęcie działalności przez tę Organizację nie może być natychmiastowe,

zważywszy jednakże, że liczba statków powietrznych z silnikiem turbinowym eksploatowanych przez linie lotnicze rośnie w niezwykle szybkim tempie i że w związku z tym niezwykle ważne jest pilne przeanalizowanie sprawy zastosowania środków niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa przelotu takich samolotów w górnej przestrzeni powietrznej,

biorąc pod uwagę utworzenie stowarzyszenia zwanego „Association pour le perfectionnement des methodes et de l'equipement de contrôle de la circulation aerienne”, dla którego rządowe upoważnienie zostało opublikowane w „Journal Officiel” Republiki Francuskiej w dniu 10 grudnia 1960 r. i którego celem w czasie tworzenia się Organizacji jest natychmiastowe podjęcie poszukiwania rozwiązań mogących mieć zastosowanie w zakresie problemów kontroli ruchu powietrznego w górnej przestrzeni powietrznej, przygotowywanie właściwych planów oraz sprawdzanie ich skuteczności,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Rządy sygnatariuszy wyrażają zgodę na utworzenie tymczasowej Komisji do spraw bezpieczeństwa żeglugi powietrznej, zwanej dalej „Komisją”.

2. Komisja składa się z przedstawicieli poszczególnych Rządów, po dwóch przedstawicieli każdego Rządu, przy czym tylko jeden z tych dwóch przedstawicieli ma prawo głosowania.

Artykuł 2

Cele działania Komisji są następujące:

a) badanie standaryzacji na podstawie norm i zaleceń Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa

- Cywilnego, z uwzględnieniem potrzeb obrony narodowej, badanie krajowych przepisów dotyczących działania służb ruchu lotniczego odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej i kierowanie ruchem lotniczym,
- b) promowanie podejmowania rutynowych działań z wykorzystaniem pomocy radiowych, telekomunikacji i współpracujących urządzeń pokładowych, przeznaczonych do zapewnienia bezpieczeństwa statku powietrznego,
 - c) promowanie i koordynacja badań w dziedzinie żeglugi powietrznej i urządzeń dla niej przeznaczonych, mających na celu uwzględnianie rozwoju technicznego w tym zakresie i w miarę potrzeby badanie poprawek do Regionalnych Planów Żeglugi Powietrznej podlegających przedstawianiu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

Artykuł 3

1. W celu wykonania swoich zadań Komisja opracowuje zalecenia.
2. Zalecenia są przyjmowane większością głosów członków Komisji, uprawnionych do głosowania. Jednakże zalecenia opracowywane na podstawie ustępu artykułu 2 wymagają uzyskania 3/4 większości głosów członków uprawnionych do głosowania.

Artykuł 4

1. Komisja przyjmuje regulamin swojego działania jednogłośnie.
2. Regulamin ten określa, między innymi, zasady pracy biura przewodniczącego, języki robocze Komisji oraz powołuje grupy robocze.

Artykuł 5

W celu przeprowadzenia badań, o których mowa w ustępie c artykułu 2 niniejszego protokołu, może nastąpić odwołanie się w wymaganym zakresie zarówno do stowarzyszenia nazwanego „Association pour le perfectionnement des methodes et de l'equi-pement de contrôle de la circulation aerienne”, dla którego rządowe upoważnienie zostało opublikowane dnia 10 grudnia 1960 r. w „Journal Officiel” Republiki Francuskiej, jak i do pozostałych stowarzyszeń utworzonych na podobnych warunkach i zapewniających takie same gwarancje, w szczególności w zakresie kontroli korzystania z funduszy udostępnionych stowarzyszeniom przez rządy sygnatariuszy.

Artykuł 6

1. Rządy sygnatariuszy podejmują się udostępnienia stowarzyszeniu lub stowarzyszeniom, o których mowa w artykule 5, z jednej strony, tak szybko jak to możliwe, personelu, wyposażenia i urządzeń niezbędnych do wykonania badań, o których mowa w tym artykule, a z drugiej strony - w granicach limitów kredytowych otwartych zgodnie z budżetami Umawiających się Stron - niezbędnych wkładów finansowych w gotówce.
2. Udział każdej z Umawiających się Stron obliczany jest proporcjonalnie do wartości ich indywidualnego produktu narodowego brutto.
3. Produkt narodowy brutto stosowany do wyliczeń określany jest na podstawie danych statystycznych opracowywanych przez Organizację Europejskiej Współpracy Gospodarczej (OEEC) - lub w przypadku braku tych danych na podstawie danych innej jednostki dającej dostateczne gwarancje i wskazanej decyzją Komisji - poprzez obliczenie średniej arytmetycznej z ostatnich trzech lat, za które dostępna jest statystyka. Wartość produktu narodowego brutto

jest obliczana na podstawie współczynnika kosztu i cen bieżących.

4. W celu wyliczenia właściwych wkładów finansowych każdego z rządów sygnatariuszy będą wzięte pod uwagę wkłady już dokonane przez poszczególne rządy na podstawie ustępu 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

1. Każdy z rządów sygnatariuszy może stać się Umawiającą się Stroną niniejszego protokołu:

- a) przez podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji,
- b) przez podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, a następnie jej dokonanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ustępie 1b tego artykułu, dokumenty ratyfikacyjne podlegają złożeniu na przechowanie Rządowi Królestwa Belgii i ratyfikacja ta nabiera mocy obowiązującej w dniu złożenia tych dokumentów. Rząd belgijski informuje rządy sygnatariuszy o dokonaniu ratyfikacji.

3. Niniejszy protokół wchodzi w życie, gdy tylko rządy sygnatariusze przyjmą go bądź poprzez podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, bądź poprzez podpisanie go, po którym nastąpi ratyfikacja.

4. Niniejszy protokół pozostaje w mocy aż do wejścia w życie Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej.

W dowód czego niżej podpisani przedstawiciele po przedstawieniu swoich pełnych pełnomocnictw podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Brukseli w dniu 13 grudnia 1960 r. w językach niemieckim, angielskim, francuskim i holenderskim w jednym egzemplarzu, który będzie przechowywany w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który przekaże uwierzytelnione egzemplarze protokołu wszystkim państwom sygnatariuszom. W przypadku niejasności tekst w języku francuskim będzie rozstrzygający.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec

K. Oppler

Królestwa Belgii

H. C. Seebohm

Republiki Francuskiej

P. Wigny

P. W. Segers

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii
i Irlandii Północnej

R. Bousquet

R. Buron

J. Nicholls

Wielkiego Księstwa Luksemburga

P. Thorneycroft

N. Hommel

P. Gregoire

Królestwa Niderlandów

E. Teixeira de Mattos

E. G. Stijkel

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL, z dnia 6 lipca 1970 r.

Państwa strony Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL podpisanej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zwanej dalej „Konwencją”, które powołały Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej EUROCONTROL, zwaną dalej „Organizacją”,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla zwolnień określonych w artykule 21 i 22 Konwencji, w przypadku gdy Organizacja w trakcie realizacji swoich zadań nabywa konkretny majątek lub korzysta z usług konkretnej wartości, w związku z czym zostały przez nią zapłacone lub są wymagalne pośrednie cła, podatki lub opłaty (włączając cła, podatki i opłaty importowe, inne niż te, o których się mówi w ustępie 1 artykułu 22 Konwencji), Umawiające się Strony, kiedy to tylko możliwe, podejmują odpowiednie działania, aby zrekompensować Organizacji poniesienie wydatków związanych z tymi cłami, podatkami lub opłatami. Rozumie się przez to bądź dokonanie przez Umawiające się Strony wpłat finansowych na rzecz Organizacji, bądź zastosowanie umorzenia lub zwrotu na rzecz Organizacji kwot tych ceł, podatków lub opłat.

2. W przypadku dokonywania przez organizację płatności na rzecz państw członków z tytułu poniesienia przez nie kosztów dokonania inwestycji w kapitale trwałym, o ile koszty te podlegają refundacji przez Organizację, państwa te zapewnią, że ich zestawienie kosztów w tym przedmiocie przedłożone Organizacji nie obejmuje ceł, podatków lub opłat, z których Organizacja jest zwolniona lub które będą jej refundowane albo zostaną pokryte wpłatami finansowymi na jej rzecz, jeśli sama dokona tych inwestycji.

3. Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania do ceł, podatków i opłat pobieranych jako zapłata za usługi o charakterze użyteczności publicznej.

Artykuł 2

Majątek nabyty przez Organizację, do którego ma zastosowanie ustęp 1 artykułu 1, nie może być sprzedany albo inaczej rozdysponowany, chyba że na warunkach ustalonych przez rządy zainteresowanych państw.

Artykuł 3

1. Gdy Dyrektor Generalny Agencji lub inny jej urzędnik lub pracownik podlegający regulaminowi pracy wskazanemu w artykule 14 statutu Agencji lub generalnym warunkom służby określonym dla personelu Centrum EUROCONTROL w Maastricht płaci podatek państwu członkowskiemu z tytułu uposażenia i diet otrzymywanych od Organizacji, zainteresowane państwo członkowskie podejmuje stosowne działanie w celu jak najbardziej dokładnego, jak to

możliwe, finansowego pokrycia kwoty tego podatku na rzecz stosownego budżetu Organizacji.

2. Postanowienie ustępu 1 nie ma zastosowania do emerytur i rent płaconych przez Organizację.

Artykuł 4

Dla celów niniejszego protokołu Organizacja działa w porozumieniu z odpowiednimi władzami zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 5

Jakiegokolwiek spory, które mogą powstać pomiędzy Umawiającymi się Stronami albo pomiędzy Umawiającymi się Stronami a Organizacją, reprezentowaną przez Komisję, odnoszące się do interpretacji lub stosowania niniejszego protokołu, będą rozstrzygane zgodnie z procedurą określoną w artykule 33 Konwencji.

Artykuł 6

Niniejszy protokół pozostaje w mocy do czasu wygaśnięcia Konwencji.

Artykuł 7

1. Niniejszy protokół podlega ratyfikacji.
2. Dokumenty ratyfikacyjne podlegają przechowaniu przez Rząd Królestwa Belgii.
3. Niniejszy protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym swój dokument ratyfikacyjny złożyło na przechowanie ostatnie państwo strona Konwencji, dopełniając w ten sposób wymaganą formalność.
4. Rząd Królestwa Belgii powiadamia rządy innych państw stron Konwencji o każdym złożeniu na przechowanie dokumentu ratyfikacyjnego i o dacie wejścia w życie protokołu.

Artykuł 8

1. Przystąpienie do niniejszego protokołu jest otwarte dla każdego państwa niebędącego sygnatariuszem, które składa wniosek przystąpienia do Konwencji zgodnie z postanowieniem artykułu 41.
2. Uzyskanie zgody Komisji, o której mowa w artykule 41 jest warunkiem przystąpienia zainteresowanego państwa do niniejszego protokołu.
3. Dokumenty przystąpienia do niniejszego protokołu podlegają złożeniu na przechowanie Rządowi Królestwa Belgii w tym samym czasie, co dokumenty przystąpienia do Konwencji, i Rząd Królestwa Belgii notyfikuje o tym fakcie rządów pozostałych państw sygnatariuszy i państw przystępujących.
4. Przystąpienie do niniejszego protokołu nabiera mocy tego samego dnia, co przystąpienie do Konwencji.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy, po przedstawieniu pełnomocnictw uznanych za właściwe i prawidłowo sporządzone, podpisali niniejszy protokół i przystawili swoje pieczęcie.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 1970 r. w językach angielskim, niemieckim, francuskim i

holenderskim, w jednym egzemplarzu, który będzie złożony na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który następnie przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu wszystkim państwom sygnatariuszom. W przypadku jakichkolwiek nieścisłości tekst w języku francuskim będzie rozstrzygający.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec
Królestwa Belgii
Republiki Francuskiej
Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
Wielkiego Księstwa Luksemburga
Królestwa Niderlandów
Irlandii

R. von Ungern-Sternberg
A. Bertrand
M. de Ladoucette
J. Beith
P. Hamer
Chr. B. Arriens
G. Woods

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL, z dnia 6 lipca 1970 r. (sporządzony dnia 21 listopada 1978 r.)

Państwa strony Protokołu dodatkowego do Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL, podpisanego dnia 6 lipca 1970 r. (zwanego dalej „Protokołem dodatkowym”),

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Z dniem wejścia w życie niniejszego protokołu, tekst artykułu 3 Protokołu dodatkowego zostaje zastąpiony przez poniższy tekst:

„1. Pensje i wynagrodzenia Dyrektora Generalnego Agencji oraz członków personelu Organizacji, włączając Stałego Przedstawiciela, płacone przez Organizację, podlegają opodatkowaniu na rzecz Organizacji, na warunkach i zasadach ustalonych przez Stałą Komisję, co zacznie obowiązywać w ciągu jednego roku od daty wejścia w życie tego przepisu. Od daty, kiedy ten podatek będzie obowiązywał, takie pensje i wynagrodzenia będą zwolnione z krajowego podatku dochodowego. Umawiające się Państwa mogą jednakże brać pod uwagę pensje i wynagrodzenia zwolnione w ten sposób od opodatkowania przy obliczaniu wysokości podatku płaconego od dochodów z innych źródeł. ”.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do emerytur i rent płaconych przez Organizację.

3. Nazwiska, tytuły, adresy jak również wynagrodzenia zatrudnionych lub odpowiednio emerytury byłych zatrudnionych, do których mają zastosowanie postanowienia ustępu 1 i 2, będą okresowo przekazywane Umawiającym się Państwom.

Artykuł 2

Pomimo postanowień artykułu 1 niniejszego protokołu, obowiązki zawarte w artykule 3 Protokołu dodatkowego będą wiążące aż do całkowitego zaspokojenia stosownych roszczeń i zobowiązań.

Artykuł 3

1. Niniejszy protokół podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu.

2. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia podlegają przechowaniu przez Rząd Królestwa Belgii.

3. Niniejszy protokół wchodzi w życie pierwszego dnia roku następnego po złożeniu na przechowanie dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia przez ostatnie państwo stronę Protokołu dodatkowego, dopełniające w ten sposób wymaganych formalności.

4. Rząd Królestwa Belgii powiadamia rządy innych państw stron Protokołu dodatkowego o

każdym złożeniu na przechowanie dokumentu ratyfikacji, przystąpienia lub zatwierdzenia i dacie jego wejścia w życie.

Na dowód czego, niżej podpisani pełnomocnicy, po przedstawieniu swoich pełnomocnictw, uznanych za właściwe i prawidłowo sporządzone, podpisali niniejszy protokół i przystawili swoje pieczęcie.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 1978 r. w językach angielskim, niemieckim, francuskim i holenderskim, w jednym egzemplarzu przechowywanym w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu wszystkim państwom sygnatariuszom. W przypadku jakichkolwiek nieścisłości tekst w języku francuskim jest rozstrzygający.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec

Królestwa Belgii

Republiki Francuskiej

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii

Północnej

Irlandii

Wielkiego Księstwa Luksemburga

Królestwa Niderlandów

P. LIMBOURG

AJ. CHABERT

F.L. HURE

W.C. WOODRUFF

N.MC MAHON

P. HAMER

W. SMIT-KROES

DOKUMENT KOŃCOWY

konferencji dyplomatycznej w sprawie Protokołu zmieniającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej z dnia 13 grudnia 1960 r. EUROCONTROL (Bruksela, 12 lutego 1981 r.)

Pełnomocnicy:

Republiki Federalnej Niemiec,

Królestwa Belgii,

Republiki Francuskiej,

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

Irlandii,

Wielkiego Księstwa Luksemburga,

Królestwa Niderlandów,

Republiki Portugalskiej,

zebrani w Brukseli dnia 12 lutego 1981 r. w celu przyjęcia Protokołu zmieniającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej z dnia 13 grudnia 1960 r.:

przyjmują wspomniany protokół, który został otwarty do podpisu dnia 12 lutego 1981 r. i który został umieszczony jako załącznik nr 1 do niniejszego Dokumentu końcowego,

decydują z praktycznych względów o dołączeniu jako załącznika nr 2 do Dokumentu końcowego postanowień Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie żeglugi powietrznej EUROCONTROL, zmienionej przez wspomniany protokół.

Na dowód czego pełnomocnicy ci podpisali Dokument końcowy.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lutego 1981 r. w jednym oryginalnym egzemplarzu, który zostanie złożony na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który następnie przekaze uwierzytelnione kopie tego dokumentu rządowi innych państw sygnatariuszy.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec
Królestwa Belgii

Republiki Francuskiej

*H. Blomeyer-Bartenstein
Charles-Ferdinand Nothomb
R. Urbain
France de Hartingh
Roger Machenaud*

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej
Brytanii i Irlandii Północnej
Irlandii

Wielkiego Księstwa Luksemburga

Królestwa Niderlandów

Republiki Portugalii

David Garro frefgarne

Albert Reynolds T.D.

Mary Tinney

Josy Barthel

Pierre Wurth

J. H. O. Insinger

N. Smith-Kroes

Jose Carlos Pinto Soromenho

Wiana Baptista

Joao Eduardo Nunes

de Oliveira Peguito

Załącznik nr 1

PROTOKÓŁ

zmieniający Międzynarodową konwencję w sprawie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL z dnia 13 grudnia 1960 r. (Bruksela, dnia 12 lutego 1981 r.)

Republika Federalna Niemiec,
Królestwo Belgii,
Republika Francuska,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
Irlandia,
Wielkie Królestwo Luksemburga,
Królestwo Niderlandów
Republika Portugalska,

zważywszy, że rozwój ruchu lotniczego wymaga zrewidowania Międzynarodowej konwencji w sprawie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL z dnia 13 grudnia 1960 r. postanawiającej o ustanowieniu przez państwa członkowskie wspólnego zorganizowanego europejskiego systemu kontroli ogólnego ruchu lotniczego w górnej przestrzeni powietrznej;

zważywszy, że pożądane jest kontynuowanie i wzmocnienie współpracy pomiędzy państwami w ramach EUROCONTROL, w szczególności poprzez sformułowanie wspólnych celów, długoterminowych i średniookresowych planów, konsultowanych z użytkownikami służb ruchu lotniczego, w celu osiągnięcia maksymalnej efektywności przy minimalnych kosztach związanych z zapewnieniem służb ruchu lotniczego;

wyrażając pragnienie rozszerzenia wzmocnienia współpracy z innymi państwami, zainteresowanymi wykonywaniem zadań powierzonych EUROCONTROL w celu zwiększenia skuteczności organizacji, a w szczególności w zakresie zarządzania przepływem ruchu lotniczego;

wyrażając życzenie popierania zainteresowanych państw na drodze do uzyskania członkostwa EUROCONTROL,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

Międzynarodowa konwencja o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL z dnia 13 grudnia 1960 r., zmieniona Protokołem dodatkowym podpisanym w Brukseli dnia 6 lipca 1970 r., zmienionym następnie Protokołem, podpisanym w Brukseli dnia 21 listopada 1978 r., zwana dalej „Konwencją”, zostaje niniejszym zmieniona.

Artykuł II

Artykuł 1 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Umawiające się Strony wyrażają zgodę na wzmocnienie współpracy i rozwinięcie wspólnej działalności w dziedzinie żeglugi powietrznej, biorąc w należyty sposób pod uwagę potrzeby obronności oraz zapewnianie maksymalnej wolności wszystkim użytkownikom przestrzeni powietrznej, przy zachowaniu wymaganego poziomu bezpieczeństwa żeglugi powietrznej. Umawiające się Strony postanowiły, co następuje:

- a) ustalić wspólne długoterminowe cele w dziedzinie żeglugi powietrznej i wprowadzić w tym zakresie wspólne średniookresowe plany odnoszące się do służb ruchu lotniczego i urzędzeń,
- b) sformułować wspólne plany w zakresie zaawansowanego szkolenia, środków proceduralnych, programów poszukiwawczych i rozwojowych dotyczących urzędzeń i służb związanych z bezpieczeństwem, sprawnością i szybkością przepływu ruchu lotniczego,
- c) planować wszelkie inne środki potrzebne do zapewnienia bezpiecznego i uporządkowanego przepływu ruchu lotniczego,
- d) utworzyć wspólny fundusz doświadczalny w zakresie operacyjnych, technicznych i finansowych aspektów żeglugi powietrznej,
- e) koordynować swoją działalność, z uwzględnieniem międzynarodowego systemu zarządzania przepływem ruchu lotniczego, w celu zapewnienia jak najbardziej efektywnego wykorzystania przestrzeni powietrznej.

2. W tym celu niniejszym ustanawiają Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL), zwaną dalej „Organizacją”, działającą we współpracy z krajowymi władzami cywilnymi i wojskowymi. Organizacja składa się z dwóch organów:

- Stałej Komisji do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej, zwanej dalej „Komisją”, będącej organem odpowiedzialnym za formułowanie ogólnej polityki Organizacji;
- Agencji do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej, zwanej dalej „Agencją”, której statut stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Konwencji. Agencja jest organem odpowiedzialnym za wykonanie zadań określonych w niniejszej Konwencji lub powierzonych jej, zgodnie z Konwencją, przez Komisję.

3. Siedziba Organizacji znajduje się w Brukseli.”

Artykuł III

Artykuł 2 Konwencji zostaje skreślony. Artykuł 6 Konwencji oznacza się jako artykuł 2 i otrzymuje on brzmienie:

„Artykuł 2

1. Zadania Organizacji są następujące:

- a) analizowanie przyszłych potrzeb ruchu lotniczego i nowych osiągnięć technicznych koniecznych do ich zaspokojenia,
- b) rozwijanie i adaptowanie wspólnych długoterminowych zadań w dziedzinie żeglugi powietrznej,
- c) koordynowanie średniookresowych krajowych planów w celu ustanowienia wspólnego średniookresowego planu w zakresie służb i urzędzeń ruchu lotniczego w granicach długoterminowych zadań, o których mowa w literze b,
- d) popieranie wspólnej polityki w zakresie naziemnych i napowietrznych systemów żeglugi powietrznej, szkolenie załóg służb ruchu lotniczego,

- e) studiowanie i rozwijanie środków usprawniających efektywność i wydajność w dziedzinie żeglugi powietrznej,
- f) popieranie i prowadzenie badań, testów i prób dokonywanych przez Umawiające się Strony w dziedzinie żeglugi powietrznej,
- g) koordynowanie programów poszukiwawczych i rozwojowych Umawiających się Stron odnoszących się do żeglugi powietrznej,
- h) sprawdzanie spraw z dziedziny żeglugi powietrznej będących przedmiotem badań Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i innych międzynarodowych organizacji zainteresowanych lotnictwem cywilnym,
- i) badanie zmian do Regionalnych Planów Żeglugi Powietrznej podlegających przedstawieniu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego,
- j) wykonywanie wszelkich innych zadań, które zostały jej powierzone zgodnie z artykułem 1 ustęp 1 litera c,
- k) udzielanie pomocy Umawiającym się Stronom i zainteresowanym państwom, niebędącym członkami Organizacji, w ustanawianiu i funkcjonowaniu międzynarodowego systemu zarządzania ruchem lotniczym,
- l) ustanawianie i zbieranie opłat należnych od użytkowników przestrzeni powietrznej korzystających ze służb żeglugi powietrznej, zgodnie z Wielostronną umową w sprawie opłat trasowych w imieniu Umawiających się Stron i państw niebędących członkami tej umowy.

Udział państwa członkowskiego w wykonywaniu powyższych zadań wymaga zawarcia specjalnych umów pomiędzy Organizacją a tym państwem.

2. Na życzenie jednej lub więcej Umawiających się Stron, Organizacji można powierzyć następujące zadania:

- a) udzielanie pomocy takim państwom w wykonywaniu specyficznych zadań związanych z żeglugą powietrzną, takich jak projektowanie i zakładanie urządzeń i służb ruchu lotniczego;
- b) zapewnianie, całkowicie lub częściowo, służb i urządzeń ruchu lotniczego i kierowanie nimi w imieniu tych państw;
- c) udzielanie pomocy takim państwom w obliczaniu i zbieraniu opłat należnych im od użytkowników służb żeglugi powietrznej i nieobjętych Wielostronną umową w sprawie opłat trasowych.

Wykonanie takich zadań w każdym przypadku wymaga zawarcia specjalnej umowy pomiędzy Organizacją a zainteresowanym państwem.

3. Organizacji można ponadto, na życzenie jednego lub więcej państw niebędących członkami Organizacji, powierzyć następujące zadania:

- a) udzielanie pomocy takim państwom w zarządzaniu przepływem ruchu lotniczego oraz w planowaniu i zaopatrzeniu służb ruchu lotniczego i wyposażenia,
- b) udzielanie pomocy takim państwom w obliczaniu i zbieraniu opłat trasowych, nieobjętych Wielostronną umową w sprawie opłat trasowych, należnych temu państwu od użytkowników służb żeglugi powietrznej.

Wykonanie takich zadań wymaga w każdym przypadku zawarcia specjalnej umowy pomiędzy Organizacją a zainteresowanym państwem.”.

Artykuł IV

Artykuł 3 i artykuł 37 konwencji zostają połączone jako artykuł 3, który otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

- 1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do trasowych służb żeglugi powietrznej i

odpowiednich służb podejścia do lądowania i lotniskowych w ruchu lotniczym odbywającym się w rejonach informacji powietrznej wymienionych w załączniku nr 2.

2. Jakikolwiek zmiany, które Umawiające się Państwa chciałby wprowadzić w wykazie rejonów informacji powietrznej, określonym w załączniku nr 2, wymagają uzyskania jednomyślnej zgody Komisji, w przypadku gdyby poprawki te mogły spowodować zmianę całkowitych limitów przestrzeni powietrznej objętej działaniem Konwencji. Jakikolwiek inne poprawki, niepowodujące takiej zmiany, podlegają notyfikacji Organizacji przez zainteresowane Umawiające się Strony.

3. Dla celów niniejszej Konwencji wyrażenie „ruch lotniczy” obejmuje ruch cywilnych statków powietrznych oraz tych wojskowych, celnych i policyjnych statków powietrznych, które stosują się do procedur Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.”.

Artykuł V.

Artykuł 5 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Komisja składa się z przedstawicieli Umawiających się Stron. Każda Umawiająca się Strona może wyznaczyć kilku swoich przedstawicieli, w szczególności w celu reprezentowania zarówno interesów lotnictwa cywilnego, jak i obrony narodowej, przy czym mają oni jednak łącznie tylko jeden głos.

2. Dla celów określonych w artykule 2 ustęp 1 litera I Komisja zostaje rozszerzona o reprezentantów państw nieczłonkowskich, które są stronami Wielostronnej Umowy w sprawie opłat trasowych. Rozszerzona w ten sposób Komisja podejmuje decyzje zgodnie z postanowieniami tej umowy.

3. Jeżeli rozszerzenie składu Komisji następuje w związku z umowami zawartymi pomiędzy Organizacją a państwem nieczłonkowskim, zgodnie z artykułem 2 ustęp 1, w szczególności ze względu na zarządzanie przepływem ruchu lotniczego, to wówczas rozszerzona Komisja podejmuje decyzje stosownie do postanowień tych umów.”.

Artykuł VI

Artykuł 7 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 6 i otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 6

1. Dla wykonania zadań wyznaczonych Organizacji w artykule 2 ustęp 1 Komisja podejmuje następujące działania:

a) w stosunku do Umawiających się Stron: podejmuje decyzje:

- w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 litera b i c,
- w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 litera a i d-k, jeżeli uzna za potrzebne dla Umawiających się Stron powierzenie im wspólnej akcji; w takich przypadkach może ona również wydawać zalecenia Umawiającym się Stronom,

b) w stosunku do Agencji:

- zatwierdza roczny plan pracy oraz wieloletnie plany inwestycyjne i plany pracy, przedkładane jej przez Agencję dla wykonania zadań określonych w artykule 2 ustęp 1, a także jej budżet i sprawozdanie z działalności;
- wydaje Agencji instrukcje, kiedykolwiek uzna to za potrzebne dla wykonania przez Agencję wyznaczonych jej zadań,
- podejmuje wszelkie niezbędne środki z tytułu wykonywania nadzorczych uprawnień

- przysługujących jej zgodnie z niniejszą Konwencją oraz statutem Agencji,
– daje Agencji potwierdzenie z wykonania budżetu.

2. Komisja ponadto może:

- a) zatwierdzać regulaminy pracy i przepisy finansowe, jak również kroki podejmowane stosownie do artykułu 7 ustęp 2 i artykułu 19 ustęp 3 statutu Agencji,
- b) wyznaczać na okres pięcioletni członków komisji rewizyjnej stosownie do artykułu 22 ustęp 1 statutu Agencji.

3. Komisja udziela Agencji upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji w sprawie specjalnych umów, o których mowa w artykule 2, i zatwierdza umowy wynegocjowane przez Agencję.

4. Postępowania przed sądem polubownym wszczynane są w imieniu Organizacji przez Komisję i prowadzone zgodnie z artykułem 31.”.

Artykuł VII

Artykuł 8 Konwencji oznacza się jako artykuł 7 i otrzymuje on następujące brzmienie:

„Artykuł 7

1. Decyzje podejmowane są przez Komisję w jednomyślnym głosowaniu Umawiających się Stron i są dla Umawiających się Stron wiążące. Jednakże Umawiająca się Strona powinna notyfikować Komisji fakt, że ze względu na krajowe uwarunkowania nie może wykonać jednomyślnej decyzji odnoszącej się do spraw, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 litera b i c, ze wskazaniem przyczyn takiego uchylenia się. W ciągu 6 miesięcy od takiej notyfikacji Komisja albo dokonuje rewizji swojej wcześniejszej decyzji, albo podejmuje decyzję o ustaleniu warunków lub ograniczeń, jakie powinno się zastosować w stosunku do tego uchylenia. W obydwu tych przypadkach decyzja Komisji zapada w drodze jednomyślnego głosowania Umawiających się Stron.

2. Komisja podejmuje decyzję co do środków, o których mowa w artykule 6 ustęp 2 litera a, artykule 6 ustęp 3 i artykule 11 ustęp 3 w drodze jednomyślnego głosowania.

3. Jeżeli nie postanowiono inaczej, wytyczne i środki w przypadkach przewidzianych w artykule 6 ustęp 1 litera b oraz artykule 6 ustęp 4 wymagają uzyskania większości głosów Komisji, przez co rozumie się, że:

- głosy te podlegają ważeniu stosownie do tabeli przydziału głosów określonej w artykule 8 poniżej,
- głosy te reprezentują większość głosujących Umawiających się Stron.

4. Środki, o których mowa w artykule 6 ustęp 2 litera b, Komisja przyjmuje zgodnie z ustępem 3, pod warunkiem że odpowiednio obliczona większość nie stanowi mniej aniżeli 70% oddanych głosów ważonych.

5. Zalecenia Komisji wymagają uzyskania większości głosów Umawiających się Stron.”.

Artykuł VIII

Artykuł 9 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 8 i otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. Przydział (ważenie) głosów, o którym mowa w artykule 7, jest dokonywany zgodnie z następującą tabelą:

Roczna składka Umawiającej się Strony jako procentowy udział w ogólnej rocznej wpłacie składek wszystkich Umawiających się Stron	Liczba głosów
Mniej niż 1%	1
od 1 do mniej niż 2%	2
od 2 do mniej niż 3%	3
od 3 do mniej niż 4 1/2%	4
od 4 1/2 do mniej niż 6%	5
od 6 do mniej niż do 7 1/2%	6
od 7 1/2 do mniej niż 9%	7
od 9 do mniej niż 11%	8
od 11 do mniej niż 13%	9
od 13 do mniej niż 15%	10
od 15 do mniej niż 18%	11
od 18 do mniej niż 21%	12
od 21 do mniej niż 24%	13
od 24 do mniej niż 27%	14
od 27 do mniej niż 30%	15
30%	16

2. W celu określenia rocznych składek Umawiających się Stron na rzecz budżetu Organizacji wstępnie, z ważnością od daty wejścia w życie Protokołu otwartego do podpisu w Brukseli w 1981 r., liczba głosów zostaje ustalona w oparciu o powyższą tabelę i stosownie do postanowienia artykułu 19 statutu Agencji.

3. W przypadku przystąpienia do Konwencji nowego państwa liczba głosów Umawiających się Stron podlega ponownemu ustaleniu według tej samej procedury.

4. Liczba głosów każdego roku podlega ponownemu ustaleniu zgodnie z powyższymi postanowieniami.”.

Artykuł IX

Artykuł 10 i 11 konwencji oznacza się jako artykuł 9 i 10.

Artykuł X

Artykuł 12 Konwencji oznacza się jako 11 i otrzymuje on następujące brzmienie:

„Artykuł 11

1. Aby zrealizować cele Organizacji, Komisja utrzymuje potrzebne stosunki z właściwymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.

2. Z zachowaniem postanowień artykułu 6 ustęp 3 i artykułu 13, Komisja w szczególności posiada samodzielne upoważnienie do zawierania w imieniu Organizacji tych umów z organizacjami międzynarodowymi, Umawiającymi się Stronami lub innymi państwami, które są konieczne do wykonania zadań Organizacji określonych w artykule 2.

3. Na wniosek Agencji Komisja może delegować na Agencję decyzję w sprawie rozpoczęcia negocjacji i zawarcia umów koniecznych do wykonania zadań określonych w artykule 2.”.

Artykuł XI

Do Konwencji dodaje się artykuł 12, który otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

1. Umowy pomiędzy Organizacją a jedną lub więcej z Umawiających się Stron lub z jednym lub więcej z państw nieczłonkowskich albo organizacją międzynarodową, odnoszące się do zadań określonych w artykule 12, ustalają poszczególne zadania, prawa i obowiązki stron umowy łącznie z zarządzaniem finansami, a także określają działania, jakie mają być podjęte. Umowy te negocjowane są przez Agencję stosownie do postanowień artykułu 6 ustęp 3 i artykułu 11 ustęp 3.”.

Artykuł XII

Artykuł 13 i 14 konwencji zostają uchylone. Artykuł 31 konwencji zostaje oznaczony jako 13, zaś artykuł 15 konwencji zostaje oznaczony jako 14. Artykuł 16 konwencji zostaje uchylony.

Artykuł XIII

Artykuł 17 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 15 i otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 15

W przypadku wykonywania zadań Organizacji, określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, Agencja stosuje przepisy obowiązujące na terytoriach Umawiających się Stron i w przestrzeni powietrznej, której obsługa została powierzona służbom ruchu lotniczego Umawiających się Stron na podstawie umów międzynarodowych, których są one stronami.”.

Artykuł XIV

Artykuł 18 Konwencji zostaje oznaczony jako 16 i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

W przypadkach wykonywania przez Organizację zadań, określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, Agencja, w granicach uprawnień nadanych służbom ruchu lotniczego, wydaje wszelkie niezbędne instrukcje dowódcom statków powietrznych. Dowódcy statków powietrznych zobowiązani są do zastosowania się do tych instrukcji, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, określonych w przepisach, o których mowa w artykule 15.”.

Artykuł XV

Artykuł 19 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 17 i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

W przypadku wykonywania zadań, określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, naruszenie przepisów żeglugi powietrznej popełnione w przestrzeni powietrznej, w której zapewnienie służb ruchu lotniczego zostało powierzone Agencji, jest odnotowywane w raportach specjalnie do tego upoważnionych urzędników Umawiających się Stron, z zachowaniem uprawnienia urzędników Umawiających się Stron do dokonywania, zgodnie z prawem krajowym, zgłoszeń o naruszeniach takiego samego rodzaju. Raporty, o których mowa powyżej, odnoszą przed sądami krajowymi taki sam skutek, jak te, które zostały sporządzone przez urzędników danego państwa wyznaczonych do zgłaszania naruszeń tego samego rodzaju.”.

Artykuł XVI

Do Konwencji dodaje się artykuł 18 o następującym brzmieniu:

„Artykuł 18

1. Nie można ograniczać w żaden sposób rozpowszechniania publikacji i innych materiałów informacyjnych wysyłanych z Organizacji lub przysyłanych do niej w związku z jej oficjalną działalnością.

2. Dla oficjalnego kontaktowania się i przesyłania wszystkich jej dokumentów. Organizacja korzysta z uprzywilejowanego traktowania, nie mniejszego aniżeli zapewnia każda Umawiająca się Strona porównywalnym organizacjom międzynarodowym.”.

Artykuł XVII

Artykuł 20 Konwencji uchyla się. Artykuły 21, 22 i 23 Konwencji zostają oznaczone jako 19, 20 i 21. W dotychczasowym artykule 22 ustęp 4 odesłanie do artykułu 36 statutu Agencji zastępuje się odesłaniem do artykułu 25 statutu.

Artykuł XVIII

Artykuł 24 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 22 i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

1. Agencja może powołać do służby wykwalifikowane osoby będące obywatelami Umawiających się Stron.

2. Pracownicy Organizacji i członkowie ich rodzin, prowadzący z nimi wspólne gospodarstwo domowe, mogą korzystać ze zwolnienia od restrykcyjnych środków emigracyjnych i związanych z rejestracją cudzoziemców, ogólnie przyznawanego personelowi porównywalnych organizacji międzynarodowych.

3. a) Umawiające się Strony, w okresie międzynarodowego kryzysu, przyznają pracownikom Agencji i członkom ich rodzin, prowadzącym z nimi wspólne gospodarstwo domowe, te same ułatwienia repatriacyjne co pracownikom innych organizacji międzynarodowych.

b) Postanowienie, o którym mowa w literze a, nie dotyczy zobowiązań pracowniczych wobec Organizacji.

4. Od postanowień ustępu 1 i 2 nie ma wyjątków, chyba że chodzi o względy polityki państwowej, bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego.

5. Personel Organizacji:

a) w przypadku przywozu rzeczy osobistych, majątku ruchomego i innych przedmiotów użytku domowego, jeżeli nie są nowe i są przywiezione z zagranicy w celu pierwszego osiedlenia się na danym terytorium, oraz w przypadku wywozu tych samych rzeczy i majątku ruchomego po zakończeniu swojego zatrudnienia, jest zwolniony od opłat celnych i kosztów innych, aniżeli te, które są związane ze świadczeniem usług,

b) przy podejmowaniu swoich obowiązków na terytorium jakiegokolwiek Umawiającej się Strony może wwieźć swój samochód osobisty, korzystając czasowo ze zwolnienia od cła, a następnie, lecz nie później niż po upływie okresu zatrudnienia, wywieźć ten pojazd, również w tym przypadku korzystając ze zwolnienia od cła. W obydwu sytuacjach musi on jednak spełnić warunki uznane przez rząd zainteresowanych Umawiających się Stron, w każdym

indywidualnym przypadku, za konieczne do spełnienia,
c) posiada nienaruszalność ich oficjalnych świadectw i dokumentów.

6. Umawiające się Strony nie są zobowiązane do zapewnienia ich własnym obywatelom ułatwień, o których mowa w ustępie 5 litera a i b.

7. Dodatkowo, oprócz przywilejów, zwolnień i ułatwień zapewnionych pracownikom Organizacji, Dyrektor Generalny Agencji posiada immunitet w zakresie jurysdykcji dotyczącej dokumentów, w tym wypowiedzi słownych i pisemnych, w ramach wykonywania przez niego jego funkcji. Immunitet ten nie ma zastosowania w przypadku popełnienia wykroczenia w ruchu drogowym albo w przypadku wyrządzenia szkody przez pojazd należący do niego lub kierowany przez niego.

8. Zainteresowane rządy zobowiązane są podjąć wszystkie działania niezbędne do zapewnienia nierestrykcyjnego przesyłania wynagrodzeń netto pracowników.”.

Artykuł XIX

Do Konwencji dodaje się artykuł 23, który otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 23

Reprezentanci Umawiających się Stron, w czasie wykonywania swoich zadań i w trakcie podróży do i z miejsc posiedzeń, posiadają nietykalność wszystkich swoich oficjalnych świadectw i dokumentów.”.

Artykuł XX

Do Konwencji dodaje się nowy artykuł 24, który otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Z powodu ich własnego systemu gwarancji socjalnych. Organizacja, Dyrektor Generalny i pracownicy Organizacji zwolnieni są z wszelkich obowiązkowych składek na rzecz krajowych organów zabezpieczenia socjalnego, bez uszczerbku dla umów pomiędzy Organizacją a Umawiającymi się Stronami, istniejących od czasu wejścia w życie Protokołu otwartego do podpisu w Brukseli w 1981 r.”.

Artykuł XXI

Artykuł 26 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

1. a) Urządzenia Organizacji są nienaruszalne. Nieruchomości i majątek Organizacji zwolniony jest od jakiegokolwiek zajęcia, wywłaszczenia lub konfiskaty.
b) Archiwa Organizacji i wszystkie jej oficjalne świadectwa i dokumenty są nienaruszalne, gdziekolwiek by się znajdowały.

2. Nieruchomości i majątek Organizacji nie podlegają zajęciu ani egzekucji, z wyjątkiem egzekucji w wyniku wyroku sądowego. Jednakże urządzenia Organizacji nie podlegają zajęciu ani egzekucji.

3. Jednakże, w celu umożliwienia prowadzenia postępowania sądowego i zapewnienia wykonalności wyroków sądowych na ich odpowiednich obszarach, właściwe władze państwa, na którego terenie Organizacja ma swoją siedzibę, oraz państw, na których terenie zlokalizowane są urządzenia i archiwa Organizacji, udostępniają te urządzenia i archiwa, po powiadomieniu o

tym Dyrektora Generalnego Agencji.”.

Artykuł XXII

Artykuł 22 Konwencji uchyla się.

Artykuł XXIII

Artykuł 23 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 28 i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

W przypadku wykonywania przez Organizację zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, Agencja zobowiązana jest do uwzględniania umów międzynarodowych i przepisów krajowych odnoszących się do dopuszczenia do lotu, przelotu i bezpieczeństwa lotu nad terytoriami Umawiających się Stron oraz podejmowania wszelkich działań niezbędnych do zastosowania tych umów i przepisów.”.

Artykuł XXIV

Artykuł 30 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 29 i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29

W przypadku wykonywania przez Organizację zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, w celu umożliwienia Umawiającym się Stronom dokonania sprawdzenia, czy stosowane są umowy międzynarodowe i przepisy krajowe, Agencja jest zobowiązana do przekazywania Umawiającym się Stronom na ich żądanie wszystkich niezbędnych informacji dotyczących statku powietrznego, na którego temat posiada wiedzę wynikającą z wykonywania przez nią tych zadań. ”

Artykuł XXV

Artykuł 32 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 30.

Artykuł XXVI

Artykuł 33 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 31.

Artykuł XXVII

Artykuł 34 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 32, zaś ustęp 3 tego artykułu otrzymuje brzmienie:

„3. Postanowienia artykułu 1, artykułu 11, artykułu 19 i artykułu 20 załączonego statutu nie mogą być jednakże zmienione przez Komisję.”.

Artykuł XXVIII

Artykuł 35 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 33 i otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

W przypadku stanu zagrożenia lub wojny postanowienia niniejszej Konwencji nie wpływają na swobodę działania zaangażowanych Umawiających się Stron.”.

Artykuł XXIX

Artykuł 36 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 34.

Artykuł XXX

Artykuł 38 Konwencji uchyla się.

Artykuł XXXI

Artykuł 39 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 35; ustęp 1 i 2 tego artykułu otrzymują brzmienie:

„1. Ważność niniejszej Konwencji, zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981 r., zostaje przedłużona na dwadzieścia lat od daty wejścia w życie tego Protokołu.

2. Okres, o którym mowa w ustępie 1, zostanie automatycznie przedłużony na pięć lat, chyba że Umawiająca się Strona w ciągu ostatnich dwóch lat przed upływem bieżącego okresu, w drodze pisemnej notyfikacji rządowi Królestwa Belgii, wyrazi swój zamiar wypowiedzenia Konwencji. Rząd Królestwa Belgii notyfikuje rządowi innych państw, będących członkami Konwencji, o otrzymaniu takiej notyfikacji.”.

Artykuł XXXII

Artykuł 40 Konwencji uchyla się.

Artykuł XXXIII

Artykuł 41 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 36; ustęp 1 i 4 tego artykułu otrzymuje brzmienie:

„1. Przystąpienie do niniejszej Konwencji, zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981 r., przez państwo niebędące sygnatariuszem wymienionego protokołu, uzależnione jest:

- a) od zgody Komisji wyrażonej w drodze jednomyślnego głosowania, i
- b) od państwa deponującego w tym samym czasie dokument przystąpienia do Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych, otwartej do podpisu w Brukseli w 1981 r.

4. Przystąpienie nabiera mocy pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu złożenia na przechowanie dokumentu przystąpienia.”.

Artykuł XXXIV

Artykuł 42 Konwencji zostaje uchylony.

Artykuł XXXV

Załącznik nr 1 do Konwencji, zawierający statut Agencji, zostaje zastąpiony przez załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Artykuł XXXVI

Załącznik nr 2 do Konwencji zostaje zastąpiony przez załącznik nr 2 do niniejszego

protokołu i otrzymuje tytuł: „Rejony informacji powietrznej (artykuł 3 Konwencji)”.

Artykuł XXXVII

Protokół podpisania Konwencji uchyla się.

Artykuł XXXVIII

Wprowadza się następujące zmiany w Protokole dodatkowym do Konwencji, podpisanym w Brukseli dnia 6 lipca 1970 r., zmienionym przez Protokół podpisany w Brukseli dnia 21 listopada 1978 r.:

1. Odnośniki do artykułów 21 i 22 Konwencji i ustępu 1 artykułu 22 Konwencji zawarte w artykule 1 ustęp 1 Protokołu z 1970 r. zostają zastąpione odnośnikami do artykułów 19 i 20 Konwencji zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981 r. i do ustępu 1 artykułu 20 Konwencji zmienionej przez wspomniany protokół.

2. W celu zastosowania artykułu 2 protokołu z 1978 r., odnośnik do artykułu 14 statutu Agencji zawarty w artykule 3 ustęp 1 Protokołu z 1970 r. zostaje zastąpiony przez odnośnik do artykułu 12 statutu Agencji zawartego w załączniku nr 1 do Konwencji zmienionej przez Protokół otwarty do podpisu w Brukseli w 1981 r.

3. Odnośnik do artykułu 33 Konwencji zawarty w artykule 5 Protokołu z 1970 r. zostaje zastąpiony przez odnośnik do artykułu 31 Konwencji zmienionej przez Protokół otwarty do podpisu w Brukseli w 1981 r.

4. Odnośnik do artykułu 41 Konwencji zawarty w artykule 8 ustęp 1 i 2 Protokołu z 1970 r. zostaje zastąpiony przez odnośnik do artykułu 36 Konwencji zmienionej przez Protokół otwarty do podpisu w Brukseli w 1981 r.

Artykuł XXXIX

Postanowienia przejściowe regulujące sprawę przejścia od porozumień funkcjonujących na mocy Konwencji do porozumień funkcjonujących na mocy Konwencji zmienionej niniejszym protokołem zawarte są w załączniku nr 3 do niniejszego protokołu.

Artykuł XL

1. Niniejszy protokół otwarty jest do podpisu przez wszystkie państwa strony Konwencji do dnia 28 lutego 1981 r. Ponadto jest on również otwarty do podpisu, przed datą jego wejścia w życie, przez każde inne państwo zaproszone do wzięcia udziału w konferencji dyplomatycznej, na której protokół ten został przyjęty, i każde inne państwo, uprawnione do złożenia podpisu w wyniku wyrażonej jednomyślnie zgody stałej Komisji.

2. Niniejszy protokół podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacji składa się na przechowanie rządowi Królestwa Belgii.

3. Niniejszy protokół wchodzi w życie w dniu 1 marca 1983 r., pod warunkiem że wszystkie państwa strony Konwencji ratyfikują go przed tą datą. W przeciwnym razie wchodzi on w życie albo dnia 1 lipca, albo dnia 1 stycznia danego roku, następującego po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego, w zależności od tego, czy był on złożony w czasie pierwszych czy drugich sześciu miesięcy roku.

4. W stosunku do państwa sygnatariusza niniejszego protokołu, niebędącego stroną Konwencji, którego dokument ratyfikacji został złożony po dacie wejścia w życie niniejszego

protokołu, protokół wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie złożenia dokumentu ratyfikacji.

5. Państwo sygnatariusz niniejszego protokołu, niebędące stroną Konwencji, poprzez ratyfikację protokołu staje się również stroną Konwencji zmienionej przez protokół.

6. Rząd Królestwa Belgii notyfikuje rządowi innych państw stron Konwencji i rządowi każdego państwa sygnatariusza niniejszego protokołu o każdym podpisie, złożeniu dokumentu ratyfikacji i dacie wejścia w życie niniejszego protokołu stosownie do postanowień ustępów 3 i 4.

Artykuł XLI

Ratyfikacja niniejszego protokołu oznacza jednocześnie ratyfikację Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych, otwartej do podpisu w 1981 r.

Artykuł XLII

Konwencja i niniejszy protokół tworzą jeden dokument pod nazwą „Międzynarodowa konwencja o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL zmieniona w Brukseli w 1981 r.”.

Artykuł XLIII

Rząd Królestwa Belgii spowoduje zarejestrowanie niniejszego protokołu w Sekretariacie Generalnym Narodów Zjednoczonych, na podstawie artykułu 102 Karty Narodów Zjednoczonych, i w Radzie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, na podstawie artykułu 83 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy, po przedstawieniu swoich pełnomocnictw uznanych za właściwe i prawidłowo sporządzone, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lutego 1981 r. w językach niemieckim, angielskim, francuskim, holenderskim i portugalskim; jeden tekst oryginalny zostanie złożony na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który przekaże jego uwierzytelnione kopie rządowi innych państw sygnatariuszy. W przypadku rozbieżności tekst w języku francuskim jest rozstrzygający.

Załącznik nr 1**STATUT AGENCJI****Artykuł 1**

Działalność Agencji, ustanowionej na podstawie artykułu 1, reguluje niniejszy statut.

Artykuł 2

1. Agencja jest organem odpowiedzialnym za wykonanie zadań powierzonych jej przez Konwencję lub przez Komisję.

2. W zakresie zapewnienia służb w żegludze powietrznej zadania Agencji są następujące:

- a) zapobieganie zderzeniom statków powietrznych,
- b) zapewnianie uporządkowanego i szybkiego przepływu ruchu lotniczego,
- c) doradzanie i udzielanie informacji w celu zapewnienia bezpiecznego i sprawnego kierowania lotami,
- d) powiadamianie właściwych organizacji o statku powietrznym potrzebującym pomocy służb poszukiwawczo-ratowniczych i udzielanie tym organizacjom niezbędnej pomocy.

3. Agencja posiada prawo do instalowania urządzeń niezbędnych do wykonywania przez nią jej zadań i zapewnienia ich prawidłowego funkcjonowania.

4. Agencja ściśle współpracuje z władzami wojskowymi w celu jak najskuteczniejszego i najekonomiczniejszego spełnienia wymogów ruchu lotniczego i specjalnych wymagań lotnictwa wojskowego.

5. W celu wykonania swoich zadań zgodnie z warunkami określonymi w artykule 7 ustęp 2, Agencja, między innymi, może budować oraz użytkować urządzenia i budynki potrzebne jej do funkcjonowania, a w szczególności ośrodki poszukiwawczo-rozwojowe ruchu lotniczego, ośrodki zarządzania ruchem lotniczym, szkoły przeznaczone dla specjalistycznego i zaawansowanego szkolenia pracowników służb ruchu lotniczego. Jednakże, o ile jest to możliwe, w celu uniknięcia zbędnego działania powinna ona wykorzystywać krajowe służby techniczne i istniejące krajowe urządzenia.

Artykuł 3

Stosownie do uprawnień przyznanych Komisji, Agencja jest administrowana przez Komitet Zarządzający, zwany dalej „Komitetem”, i przez Dyrektora Generalnego.

Artykuł 4

1. Komitet składa się z przedstawicieli każdej Umawiającej się Strony, która w szczególności ze względu na potrzebę reprezentowania zarówno interesów lotnictwa cywilnego, jak i wojskowego, ma prawo do wyznaczenia kilku swoich przedstawicieli. Tylko jeden z tych przedstawicieli ma prawo głosowania i powinien nim być wysokiej rangi urzędnik w swoim kraju, odpowiedzialny za sprawy żeglugi powietrznej. Każdy przedstawiciel powinien wskazać osobę, która będzie go w sposób ważny reprezentowała w przypadku nieobecności.

2. Dla celów określonych w artykule 2 ustęp 1 punkt I Konwencji Komitet powinien być

rozszerzony o udział przedstawicieli państw nieczłonkowskich, będących stronami Wielostronnej umowy w sprawie opłat trasowych. Rozszerzony Komitet będzie podejmował decyzje zgodnie z postanowieniami tej umowy.

3. Jeżeli rozszerzenie składu Komitetu następuje na podstawie innych umów zawartych przez Organizację z państwem nieczłonkowskim zgodnie z artykułem 2 ustęp 1 Konwencji, w szczególności ze względu na zarządzanie ruchem lotniczym, Komitet podejmuje decyzje zgodnie z postanowieniami tych umów.

Artykuł 5

1. Na potrzeby głosowania w Komisji quorum stanowią uprawnieni do głosowania przedstawiciele wszystkich Umawiających się Stron z wyjątkiem jednej.

2. Przy braku quorum debata zostaje przełożona na późniejszy termin, nie wcześniejszy jednak aniżeli dziesięć dni po poprzednim posiedzeniu; w tym przypadku quorum stanowi co najmniej połowa liczby przedstawicieli uprawnionych do głosowania.

Artykuł 6

1. Komitet sam ustanawia regulamin swojego działania, łącznie w wyborze przewodniczącego i wiceprzewodniczącego i wyznaczeniem sekretarza.

2. Regulamin, o którym mowa w ustępie 1, zawiera postanowienia dotyczące niezdolności do pełnienia obowiązków. Protokoły z posiedzeń rozsyłane są listownie, zaś w pilnych przypadkach telegraficznie, i zawierają one porządek dzienny posiedzenia.

3. Regulamin podlega zatwierdzeniu przez Komisję.

Artykuł 7

1. Komitet podejmuje decyzje w sprawach organizacyjnych Agencji z uwzględnieniem propozycji zgłoszonych przez Dyrektora Generalnego.

2. Komitet przedkłada Komisji do zatwierdzenia decyzję w sprawie kroków, jakie zamierza podjąć zgodnie z artykułem 2 ustęp 5.

Artykuł 8

Każdego roku Komitet składa Komisji sprawozdanie z działalności i finansowej sytuacji Organizacji.

Artykuł 9

1. Na żądanie Komisji Komitet opracowuje kilkuletnie programy inwestycyjne i plany pracy. Programy i plany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

2. Komitet powinien, w szczególności, zgodnie z postanowieniami Konwencji przedstawić Komisji do zatwierdzenia:

- a) sporządzone programy zadań określonych w artykule 2 ustęp 1 litera a, e, f oraz j Konwencji,
- b) sformułowane wspólne zadania długoterminowe określone w artykule 2 ustęp 1 litera b Konwencji,
- c) programy badań poszukiwawczych i rozwojowych określonych w artykule 2 ustęp 1 litera g Konwencji,

- d) opracowane wspólne plany średniookresowe określone w artykule 2 ustęp 1 litera c Konwencji i sformułowaną wspólną politykę w zakresie systemów naziemnych i napowietrznych systemów oraz szkolenia pracowników zgodnie z ustępem 1 litera d artykułu 2 Konwencji,
- e) umowy zawarte zgodnie z artykułem 2 Konwencji,
- f) przygotowanie badań określonych w artykule 2 ustęp 1 litera h oraz i Konwencji.

3. Z zachowaniem uprawnień przyznanych Komisji zgodnie z artykułem 11 ustęp 3 Konwencji, Komitet podejmuje decyzję o rozpoczęciu negocjacji z prawem wglądu do postanowień umów, o których mowa w artykule 2 Konwencji, i zatwierdza, o ile jest taka potrzeba, negocjowane umowy.

Artykuł 10

Komitet opracowuje i przedstawia Komisji do zatwierdzenia:

- postanowienia dotyczące oferentów, umów najmu/dzierżawy dla zapewnienia towarów i usług na rzecz Organizacji i warunków tych umów,
- ogólne warunki umów w zakresie świadczenia usług przez Organizację.

Artykuł 11

Komitet opracowuje i przedkłada Komisji do zatwierdzenia przepisy finansowe, które określają, w szczególności, zasady rachunkowości odnoszące się do przychodów i wydatków, warunki płacenia składek przez poszczególne kraje i warunki, na których Organizacja może zaciągać pożyczki.

Artykuł 12

1. Komitet opracowuje i przedstawia Komisji do zatwierdzenia regulamin pracy Agencji, który:

- zawiera, w szczególności, postanowienia odnoszące się do narodowości personelu, siatki płac, rent/emerytur, niezdolności do zatrudnienia, tajemnicy służbowej i ciągłości służby,
- określa te stanowiska, które nie mogą być łączone z innymi stanowiskami bez zgody Dyrektora Generalnego.

2. Trybunał Administracyjny Międzynarodowej Organizacji Pracy posiada wyłączną jurysdykcję w sporach pomiędzy Organizacją a personelem Agencji, z wyłączeniem jurysdykcji wszystkich innych sądów i trybunałów, krajowych oraz międzynarodowych.

Artykuł 13

1. Agencja jest uprawniona do bezpośredniego zatrudniania pracowników, jeżeli tylko Umawiające się Strony nie posiadają pracowników odpowiednio wykwalifikowanych do pracy na jej rzecz. Agencja może uzgodnić z państwami, niebędącymi członkami Organizacji, zatrudnienie wykwalifikowanych pracowników z takiego państwa w nawiązaniu do realizacji umów, o których mowa w artykule 5 ustęp 2 i 3 Konwencji.

2. Pracownicy zatrudnieni w krajowych jednostkach administracyjnych w okresie zatrudnienia w Agencji podlegają regulaminowi pracy Agencji.

3. Pracownicy krajowych jednostek administracyjnych mogą zawsze powrócić do pracy w tej administracji i nie będzie to uważane za środek dyscyplinarny.

Artykuł 14

1. Decyzje podejmowane są przez Komitet większością głosów ważonych.
2. Większość głosów ważonych oznacza więcej niż połowę oddanych głosów w następującym rozumieniu:
 - głosy te są ważne zgodnie z artykułem 8 Konwencji,
 - głosy te reprezentują większość głosujących Umawiających się Państw.
3. Jeżeli w czasie głosowania taka sama liczba głosów będzie za i przeciw, przewodniczący decyduje albo o ponownym głosowaniu podczas tego samego posiedzenia, albo wpisuje je do porządku dziennego następnego posiedzenia, wyznaczając datę posiedzenia. W przypadku równowagi głosów podczas następnego posiedzenia rozstrzyga głos przewodniczącego.

Artykuł 15

1. Dyrektor Generalny jest wyznaczany na pięcioletnią kadencję przez Komitet w drodze głosowania przeprowadzonego zgodnie z artykułem 14 ustęp 2, przy czym większość obliczona zgodnie z tym ustępem nie może być mniejsza aniżeli 70% oddanych głosów ważonych. Kadencja może być ponowiona w ten sam sposób.
2. Dyrektor Generalny reprezentuje Organizację w postępowaniach sądowych i wszystkich sprawach cywilnych.
3. Zgodnie z ogólną polityką ustanowioną przez Komitet i Komisję Dyrektor Generalny:
 - a) odpowiedzialny jest za sprawne funkcjonowanie Agencji,
 - b) może wyznaczać pracowników i określać czas ich służby zgodnie z regulaminem pracy,
 - c) może zaciągać pożyczki na okres nieprzekraczający roku zgodnie z przepisami finansowymi i w granicach limitów ustalonych w tym celu przez Komisję,
 - d) może zawierać umowy zarówno w zakresie zaopatrzenia Organizacji w towary i usługi, jak i sprzedaży towarów i usług przez Organizację zgodnie z przepisami, o których mowa w artykule 10, i w granicach limitów ustalonych w tym celu przez Komisję.
4. Dyrektor Generalny może wykonywać zadania, o których mowa w tym artykule, bez wcześniejszego powiadomienia o tym Komisji, ale we wszystkich sprawach informuje Komitet o krokach podjętych w czasie realizacji przysługujących mu uprawnień.
5. Komitet określa warunki wyznaczania zastępcy Dyrektora Generalnego do pełnienia jego obowiązków.

Artykuł 16

1. Preliminarz wszystkich przychodów i wydatków Agencji opracowuje się na każdy rok obrachunkowy.
2. W budżecie przychody i wydatki powinny być zrównoważone. Przychody i wydatki Agencji dotyczące ośrodków poszukiwawczo-rozwojowych, szkół i innych instytucji, o których mowa w artykule 2 ustęp 5, powinny być szczegółowo wykazane w specjalnym sprawozdaniu.
3. Przepisy finansowe przyjęte zgodnie z artykułem 11 będą przewidywały oszacowanie, stosowanie i kontrolę wpływów i wydatków Agencji, podlegających przepisom niniejszego statutu.

Artykuł 17

1. Rok obrachunkowy rozpoczyna się dnia 1 stycznia danego roku i kończy 31 grudnia tego

roku.

2. Preliminarz na każdy rok obrachunkowy Komitet powinien przedkładać Komisji nie później niż do dnia 31 października każdego roku.

Artykuł 18

Komitet przedkłada Komisji do zatwierdzenia propozycje dotyczące tworzenia budżetu i stosowanych jednostek obrachunkowych.

Artykuł 19

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2, roczna składka każdej Umawiającej się Strony obliczana jest na każdy rok obrachunkowy przy zastosowaniu następującej formuły:

- a) wstępne 30% składki obliczane jest proporcjonalnie do wartości dochodu narodowego brutto Umawiającej się Strony, zdefiniowanego w ustępie 3,
- b) uzupełniające 70% składki obliczane jest proporcjonalnie do wartości podstawowych kosztów własnych urzędów trasowych Umawiającej się Strony, zdefiniowanych w ustępie 4.

2. Od żadnej z Umawiających się Stron nie można żądać, w jakimkolwiek roku obrachunkowym, zapłacenia składki przekraczającej 30% ogólnej sumy składek Umawiających się Stron. Jeżeli składka jakiegokolwiek Umawiającej się Strony wyliczona zgodnie z ustępem 1 przekracza 30%, to nadwyżka ta zostanie rozdzielona pomiędzy inne Umawiające się Strony zgodnie z zasadami określonymi w tym ustępie.

3. Dochód narodowy brutto używany do obliczeń pochodzi ze statystyk Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju - lub, w przypadku braku tych danych, od organizacji dającej równorzędne gwarancje i wyznaczonej decyzją Komisji - i ustalany jest poprzez wyliczenie średniej arytmetycznej z ostatnich trzech lat, za które te dane statystyczne są dostępne. Wartość produktu narodowego brutto jest wyliczana na podstawie współczynnika kosztów produkcji i cen bieżących wyrażonych w europejskich jednostkach obrachunkowych.

4. Podstawowe koszty własne użyte do obliczeń są to koszty podstawowe powstałe w czasie ostatniego roku poprzedzającego dany rok obrachunkowy.

Artykuł 20

1. Organizacja może zaciągać pożyczki na międzynarodowych rynkach finansowych Umawiających się Stron w celu zapewnienia Organizacji środków niezbędnych do wykonania jej zadań.

2. Organizacja może emitować pożyczki na finansowych rynkach Umawiających się Stron zgodnie z krajowymi przepisami prawnymi dotyczącymi pożyczek wewnętrznych lub, w przypadku braku takich przepisów, na podstawie umowy z Umawiającą się Stroną.

3. Procedurę zaciągania i emitowania pożyczek przez Organizację określają przepisy finansowe.

4. Każdy budżet określa maksymalną kwotę pożyczki, jaką Organizacja może zaciągnąć w czasie roku objętego tym budżetem.

5. W sprawach objętych postanowieniami niniejszego artykułu Organizacja działa w porozumieniu z właściwymi władzami Umawiających się Stron lub z ich bankami emisyjnymi.

Artykuł 21

Jeżeli okoliczności tego wymagają, budżet może być zrewidowany w czasie roku obrachunkowego, zgodnie z wymaganiami ustalonymi dla jego przygotowania i zatwierdzenia.

Artykuł 22

1. Rachunek wszystkich budżetowych przychodów i wydatków podlega corocznemu sprawdzeniu przez komisję rewizyjną składającą się z dwóch urzędników ekspertów należących do władz administracyjnych Umawiających się Stron. Urzędnicy ci, różnej narodowości, są wyznaczani przez Komisję na wniosek Komitetu zgodnie z artykułem 6 ustęp 2 litera b Konwencji. Wydatki odnoszące się do komisji rewizyjnej pokrywa Organizacja.

2. Rewizję ksiąg, dokonywaną na podstawie rachunków i w razie potrzeby in situ, przeprowadza się w celu ustalenia regularności przychodów i wydatków oraz zweryfikowania, czy zarządzanie finansowe jest zadowalające. Komisja rewizyjna przedstawia raport Komisji po zakończeniu każdego roku obrachunkowego.

Artykuł 23

1. Administracyjna i techniczna kontrola służb Agencji jest przeprowadzana na żądanie Komisji, z własnej inicjatywy Agencji albo na żądanie Komitetu lub Dyrektora Generalnego.

2. Kontrola, o której mowa w ustępie 1, dokonywana jest przez urzędników władz administracyjnych Umawiających się Stron. Każda komisja kontrolna składa się co najmniej z dwóch osób różnej narodowości i powinna mieć w swoim składzie, o ile jest to możliwe, osobę, która już uczestniczyła we wcześniejszej kontroli.

Artykuł 24

Języki robocze Agencji określa Komitet.

Artykuł 25

Agencja wydaje publikacje niezbędne do jej funkcjonowania.

Artykuł 26

Komitet przedstawia Komisji do zatwierdzenia wszelkie zmiany statutu, które Komitet uzna za konieczne, zgodnie z postanowieniem artykułu 32 ustęp 3 Konwencji.

Załącznik nr 2

REJONY INFORMACJI POWIETRZNEJ

(Artykuł 3 Konwencji)

Umawiające się Państwa

Republika Federalna Niemiec

Górny Rejon Informacji Powietrznej Hanower
Górny Rejon Informacji Powietrznej Nadrenia
Rejon Informacji Powietrznej Brema
Rejon Informacji Powietrznej Dusseldorf
Rejon Informacji Powietrznej Frankfurt
Rejon Informacji Powietrznej Monachium

Królestwo Belgii - Wielkie Księstwo Luksemburga

Górny Rejon Informacji Powietrznej Bruksela
Rejon Informacji Powietrznej Bruksela

Republika Francuska

Górny Rejon Informacji Powietrznej Francja
Rejon Informacji Powietrznej Paryż
Rejon Informacji Powietrznej Brest
Rejon Informacji Powietrznej Bordeaux
Rejon Informacji Powietrznej Marsylia

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Górny Rejon Informacji Powietrznej Szkocja
Rejon Informacji Powietrznej Szkocja
Górny Rejon Informacji Powietrznej Londyn
Rejon Informacji Powietrznej Londyn

Irlandia

Górny Rejon Informacji Powietrznej Shannon
Rejon Informacji Powietrznej Shannon

Królestwo Niderlandów

Rejon Informacji Powietrznej Amsterdam

Republika Portugalii

Górny Rejon Informacji Powietrznej Lizbona
Rejon Informacji Powietrznej Lizbona
Rejon Informacji Powietrznej Santa Maria

Załącznik nr 2

Przepisy przejściowe dotyczące przeniesienia ustaleń zawartych w Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL z dnia 13 grudnia 1960 r. na ustalenia zawarte w Konwencji zmienione niniejszym protokołem

Artykuł 1 Definicja

Dla celów zawartych w niniejszym załączniku:

- „siedem krajów” oznacza Republikę Federalną Niemiec, Królestwo Belgii, Republikę Francuską, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Wielkie Księstwo Luksemburga i Królestwo Niderlandów,
- „cztery kraje” oznaczają Republikę Federalną Niemiec, Królestwo Belgii, Wielkie Księstwo Luksemburga i Królestwo Niderlandów,
- „okres przejściowy” oznacza okres od daty wejścia w życie niniejszego protokołu do tego czasu, kiedy Komisja, poprzez jednogłośnie głosowanie siedmiu krajów na prośbę czterech krajów, wyraziła zgodę na przyszłe ustalenia dotyczące Centrum Maastricht i zdecydowała o ich wprowadzeniu.

Artykuł 2 Centrum Kontroli Maastricht

1. Następujące przepisy tego artykułu będą stosowane w trakcie okresu przejściowego.
2. a) Centrum Kontroli Maastricht, z całym jego personelem, pozostaje przedmiotem odpowiedzialności Organizacji, której własnością nadal pozostaje.
b) Wspomniane Centrum będzie kontynuowało zapewnianie usług w kontroli ruchu lotniczego w przestrzeni powietrznej powierzonej mu zgodnie z Konwencją z dnia 13 grudnia 1960 r. W wykonywaniu jego funkcji Organizacja będzie stosować przepisy paragrafów od 10 do 15 tego artykułu.
c) Koszty operacyjne wynikające z wykonywania ww. funkcji będą finansowane przez cztery kraje zgodnie z formułą podziału kosztów uzgodnioną między nimi.
3. Siedem krajów będzie uczestniczyć w kosztach inwestycji w odniesieniu do Centrum Maastricht zatwierdzonych przed wejściem w życie niniejszego protokołu w proporcji uwzględniającej wysokość ich produktu narodowego brutto, jak określono w artykule 19 ustęp 3 załącznika 1.
4. a) Wkład siedmiu krajów, w oparciu o ustęp 3, wykorzystany będzie tylko do finansowania takich nowych inwestycji w Maastricht, jakie są konieczne do utrzymania zakresu zaakceptowanych urządzeń i usług do daty wejścia w życie niniejszego protokołu lub do zachowania poziomu bezpieczeństwa.
b) Poprzez odstępianie od artykułu 7 Konwencji, decyzje dotyczące takich inwestycji powinny być podejmowane przez Komitet i Komisję większością głosów siedmiu państw, rozumie się, że:
 - głosy są wazone zgodnie z poniższą tabelą,
 - głosy reprezentują przynajmniej pięć z siedmiu krajów.

c) Tabela odnosząca się do powyższej litery b jest następująca:

TABELA PRZYDZIAŁU (WAŻENIA) GŁOSÓW

PRODUKT NARODOWY BRUTTO

według czynnika kosztu i cen bieżących w miliardach franków francuskich

	Liczba głosów
Mniej niż 10	1
Od 10 włącznie do 20 wyłącznie	2
Od 20 włącznie do 30 wyłącznie	3
Od 30 włącznie do 46 2/3 wyłącznie	4
Od 46 2/3 włącznie do 63 1/3 wyłącznie	5
Od 63 1/3 włącznie do 80 wyłącznie	6
Od 80 włącznie do 110 wyłącznie	7
Od 110 włącznie do 140 wyłącznie	8
Od 140 włącznie do 200 wyłącznie	9
Od 200 włącznie do 260 wyłącznie	10
Od 260 włącznie do 320 wyłącznie	11
Od 320 włącznie do 380 wyłącznie	12

i od tego momentu jeden dodatkowy głos na każdy dodatkowy wzrost lub ułamek produktu narodowego brutto w wysokości sześćdziesięciu miliardów franków francuskich.

5. Suma równoważna fakturom z opłat trasowych z uwzględnieniem rocznej amortyzacji i udziału w nakładach kapitałowych w Centrum Maastricht będzie płatna przez cztery kraje zgodnie z formułą podziału kosztów uzgodnioną między nimi. Suma ta będzie podzielona między siedem państw proporcjonalnie do ich średnich składek do budżetu inwestycyjnego od 1974 r. do 1980 r., w przypadku inwestycji finansowanych przed 31 grudnia 1980 r., oraz do ich aktualnych składek, w przypadku inwestycji finansowanych po tej dacie.

6. a) Od daty wejścia w życie niniejszego protokołu, instalacje radarowe, stacje nadawczych i odbiorczych, które stanowią integralną część systemu Centrum Maastricht i które są wykorzystywane do zapewnienia usług ruchu lotniczego, staną się własnością państwa, na którego terenie się znajdują.
- b) Wspomniane państwa zakupią ww. urządzenia według bieżącej obniżonej wartości. Wpływy ze sprzedaży będą rozdzielone między siedem krajów proporcjonalnie do ich średnich składek do budżetu inwestycyjnego w latach 1974-1980, w przypadku inwestycji finansowanych przed 31 grudnia 1980 r., oraz do ich aktualnych składek narodowych, w przypadku inwestycji finansowanych po tej dacie.

7. Instalacje, sprzęt i usługi techniczne, dostępne dla służb wojskowych Republiki Federalnej Niemiec zgodnie z Porozumieniem zawartym 3 października 1977 r. pomiędzy Rządem Republiki Federalnej Niemiec a EUROCONTROL dotyczącym rozmieszczenia Niemieckich Sił Powietrznych w EUROCONTROL Maastricht UAC, będą nadal dostępne.

8. Wydatki związane z kosztami inwestycyjnymi Centrum Maastricht, zapisane w budżecie Organizacji oraz ponoszone przez siedem krajów, będą przedstawione w specjalnym załączniku budżetowym.

9. Wydatki związane z kosztami operacyjnymi oraz utrzymania Centrum Maastricht, zapisane w budżecie Organizacji oraz ponoszone przez cztery kraje, będą przedstawione w

specjalnym załączniku budżetowym.

10. Umawiające się Strony powinny, w zakresie, w jakim są kompetentne, ze szczególnym uwzględnieniem rozmieszczenia częstotliwości radiowych, podjąć niezbędne środki, aby zapewnić, że Organizacja może dokonać wszystkich tych operacji, które zrealizują jej cel.

11. a) Dla wypełnienia jej zadań. Agencja zastosuje - w celu kontroli ruchu lotniczego - prawomocne regulacje na terytoriach Umawiających się Stron oraz w przestrzeni powietrznej, w odniesieniu do których służby ruchu lotniczego zostały upoważnione w umowach międzynarodowych, których są stronami.

b) W razie wystąpienia trudności w stosowaniu przepisów powyższej litery a, Agencja przedstawi sprawę Komisji, która udzieli zaleceń Umawiającym się Stronom z uwzględnieniem niezbędnych środków, które należy podjąć.

12. W celu wypełnienia jej zadań oraz w granicach przyznanej władzy nad służbami ruchu lotniczego. Agencja przekaze dowódcom statków powietrznych wszystkie niezbędne instrukcje. Dowódcy statków powietrznych będą zobowiązani do stosowania się do tych instrukcji, z wyjątkiem przypadków siły wyższej przewidzianych w przepisach odnoszących się do ustępu 11.

13. Naruszenia przepisów żeglugi powietrznej popełnione w przestrzeni powietrznej, w której nadzór nad usługami ruchu lotniczego powierzono Agencji, będą zarejestrowane w raportach sporządzanych przez urzędników specjalnie do tego upoważnionych przez Agencję, bez uszczerbku dla wynikających z prawa krajowego praw urzędników Umawiających się Stron do raportowania naruszeń tego samego typu. Raporty odnoszące się do powyższego będą posiadały taki sam skutek w sądach krajowych jak i te sporządzone przez urzędników krajowych uprawnionych do raportowania naruszeń tego samego rodzaju.

14. Umowy międzynarodowe oraz przepisy krajowe odnoszące się do wlotu do, przelotu nad i bezpieczeństwa terytorium Umawiających się Stron będą zobowiązywały Agencję, która może podjąć wszelkie niezbędne środki do zapewnienia stosowania tych umów i przepisów.

15. Aby Umawiające się Strony były zdolne do weryfikowania i stosowania przepisów krajowych i umów międzynarodowych, Agencja będzie zobowiązana do przekazania tym Umawiającym się Stronom, które o to poproszą, wszystkich niezbędnych informacji dotyczących statków powietrznych, o których funkcjonowaniu posiada wiedzę.

Artykuł 3 Centrum Kontroli Karlsruhe

Od daty wejścia w życie obecnego protokołu, Centrum Kontroli Karlsruhe staje się własnością Republiki Federalnej Niemiec, która zakupi Centrum po obniżonej bieżącej wartości. Wpływy ze sprzedaży będą rozdzielone między siedem krajów proporcjonalnie do ich średnich składek do budżetu inwestycyjnego w latach 1974-1980, w przypadku inwestycji finansowanych przed 31 grudnia 1980 r., i do ich aktualnych składek, w przypadku inwestycji finansowanych po tej dacie.

Artykuł 4 Urządzenia zlokalizowane w Irlandii

Z datą wejścia w życie niniejszego protokołu, Centrum Kontroli Shannon, instalacja radaru wtórnego Mount Gabriel i stacji radiowo-telefonicznych oraz instalacja radaru wtórnego Woodcock Hill staną się własnością Irlandii. Po czterech latach od tego momentu, wpływy z opłat trasowych analogiczne do kosztu uwzględniającego amortyzację tych urządzeń będą rozdzielone pomiędzy siedem krajów proporcjonalnie do ich średnich składek do budżetu

inwestycyjnego w latach 1974-1980, w przypadku inwestycji finansowanych przed 31 grudnia 1980 r., oraz do ich aktualnych składek, w przypadku inwestycji finansowanych po tej dacie.

Artykuł 5 **Pozostałe płatności**

1. Jakiegokolwiek prawo do zwrotu, w myśl obowiązujących przepisów, z uwzględnieniem amortyzacji zatwierdzonych inwestycji pośrednich ustanie z chwilą wejścia w życie niniejszego protokołu.

2. Płatności wynikające z decyzji podjętych przez Organizację, przed wejściem w życie niniejszego protokołu, nadal będą skutkować w następstwie zasad ustanowionych tymi decyzjami i zostaną przedstawione w specjalnym załączniku budżetowym.

Artykuł 6 **Przejściowe przepisy budżetowe**

1. W ciągu trzech miesięcy, następujących po wejściu w życie niniejszego protokołu, budżet będzie opracowany i zatwierdzony przez Komisję.

2. Budżet ten będzie miał moc działającą wstecz od daty wejścia w życie niniejszego protokołu i kończącą się 31 grudnia tego bieżącego roku.

3. W okresie przygotowywania budżetu, w odniesieniu do ustępu 1 powyżej, Komisja może poprosić Umawiające się Strony o dokonanie wpłat stosownych zaliczek do funduszu kapitału obrotowego.

4. Zaliczki do kapitału obrotowego będą wyrównywane przez składki określone zgodnie z artykułem 19 załącznika 1 do niniejszego protokołu.

Załącznik nr 2**Ujednoczony tekst postanowień istniejącej Konwencji i późniejszych jej zmian zawartych w protokole****Artykuł 1**

1. Umawiające się Strony wyrażają zgodę na wzmocnienie współpracy i rozwinięcie wspólnej działalności w dziedzinie żeglugi powietrznej, biorąc w należyty sposób pod uwagę potrzeby obronności oraz zapewnianie maksymalnej wolności wszystkim użytkownikom przestrzeni powietrznej, przy zachowaniu wymaganego poziomu bezpieczeństwa żeglugi powietrznej.

Umawiające się Strony postanowiły, co następuje:

- a) ustalić wspólne długoterminowe cele w dziedzinie żeglugi powietrznej i wprowadzić w tym zakresie wspólne średniookresowe plany odnoszące się do służb ruchu lotniczego i urządzeń,
- b) sformułować wspólne plany w zakresie zaawansowanego szkolenia, środków proceduralnych, programów poszukiwawczych i rozwojowych dotyczących urządzeń i służb związanych z bezpieczeństwem, sprawnością i szybkością przepływu ruchu lotniczego,
- c) planować wszelkie inne środki potrzebne do zapewnienia bezpiecznego i uporządkowanego przepływu ruchu lotniczego,
- d) utworzyć wspólny fundusz doświadczalny w zakresie operacyjnych, technicznych i finansowych aspektów żeglugi powietrznej,
- e) koordynować swoją działalność, z uwzględnieniem międzynarodowego systemu zarządzania przepływem ruchu lotniczego, w celu zapewnienia jak najbardziej efektywnego wykorzystania przestrzeni powietrznej.

2. W tym celu niniejszym ustanawiają Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL), zwaną dalej „Organizacją”, działającą we współpracy z krajowymi władzami cywilnymi i wojskowymi. Organizacja składa się z dwóch organów:

- Stałej Komisji do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej, zwanej dalej „Komisją”, będącej organem odpowiedzialnym za formułowanie ogólnej polityki Organizacji,
- Agencji do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej, zwanej dalej „Agencją”, której statut stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Konwencji. Agencja jest organem odpowiedzialnym za wykonanie zadań określonych w niniejszej Konwencji lub powierzonych jej, zgodnie z Konwencją, przez Komisję.

3. Siedziba Organizacji znajduje się w Brukseli.

Artykuł 2

1. Zadania Organizacji są następujące:

- a) analizowanie przyszłych potrzeb ruchu lotniczego i nowych osiągnięć technicznych koniecznych do ich zaspokojenia,
- b) rozwijanie i adaptowanie wspólnych długoterminowych zadań w dziedzinie żeglugi powietrznej,
- c) koordynowanie średniookresowych krajowych planów w celu ustanowienia wspólnego średniookresowego planu w zakresie służb i urządzeń ruchu lotniczego w granicach

- długoterminowych zadań, o których mowa w literze b,
- d) popieranie wspólnej polityki w zakresie naziemnych i napowietrznych systemów żeglugi powietrznej, szkolenie załóg służb ruchu lotniczego,
 - e) studiowanie i rozwijanie środków usprawniających efektywność i wydajność w dziedzinie żeglugi powietrznej,
 - f) popieranie i prowadzenie badań, testów i prób dokonywanych przez Umawiające się Strony w dziedzinie żeglugi powietrznej,
 - g) koordynowanie programów poszukiwawczych i rozwojowych Umawiających się Stron odnoszących się do żeglugi powietrznej,
 - h) sprawdzanie spraw z dziedziny żeglugi powietrznej będących przedmiotem badań Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i innych międzynarodowych organizacji zainteresowanych lotnictwem cywilnym,
 - i) badanie zmian do Regionalnych Planów Żeglugi Powietrznej podlegających przedstawieniu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego,
 - j) wykonywanie wszelkich innych zadań, które zostały jej powierzone zgodnie z artykułem 1 ustęp 1 litera c,
 - k) udzielanie pomocy Umawiającym się Stronom i zainteresowanym państwom, niebędącym członkami Organizacji, w ustanawianiu i funkcjonowaniu międzynarodowego systemu zarządzania ruchem lotniczym,
 - l) ustanawianie i zbieranie należnych opłat od użytkowników przestrzeni powietrznej korzystających ze służb żeglugi powietrznej, zgodnie z Wielostronną umową w sprawie opłat trasowych w imieniu Umawiających się Stron i państw niebędących członkami tej umowy.

Udział państwa członkowskiego w wykonywaniu powyższych zadań wymaga zawarcia specjalnych umów pomiędzy Organizacją a tym państwem.

2. Na życzenie jednej lub więcej Umawiających się Stron Organizacji można powierzyć następujące zadania:

- a) udzielanie pomocy takim państwom w wykonywaniu specyficznych zadań związanych z żeglugą powietrzną, takich jak projektowanie i zakładanie urzędów i służb ruchu lotniczego,
- b) zapewnianie, całkowicie lub częściowo, służb i urzędów ruchu lotniczego i kierowanie nimi w imieniu tych państw,
- c) udzielanie pomocy takim państwom w obliczaniu i zbieraniu opłat należnych im od użytkowników służb żeglugi powietrznej i nieobjętych Wielostronną umową w sprawie opłat trasowych.

Wykonanie takich zadań w każdym przypadku wymaga zawarcia specjalnej umowy pomiędzy Organizacją a zainteresowanym państwem.

3. Organizacji można ponadto, na życzenie jednego lub więcej państw niebędących członkami Organizacji, powierzyć następujące zadania:

- a) udzielanie pomocy takim państwom w zarządzaniu przepływem ruchu lotniczego oraz w planowaniu i zaopatrzeniu służb ruchu lotniczego i wyposażenia,
- b) udzielanie pomocy takim państwom w obliczaniu i zbieraniu opłat trasowych, nieobjętych Wielostronną umową w sprawie opłat trasowych, należnych temu państwu od użytkowników służb żeglugi powietrznej.

Wykonanie takich zadań wymaga w każdym przypadku zawarcia specjalnej umowy pomiędzy Organizacją a zainteresowanym państwem.

Artykuł 3

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do trasowych służb żeglugi powietrznej i odpowiednich służb podejścia do lądowania i lotniskowych w ruchu lotniczym odbywającym się

w rejonach informacji powietrznej wymienionych w załączniku nr 2.

2. Jakikolwiek zmiany, które Umawiające się Państwa chciałyby wprowadzić w wykazie rejonów informacji powietrznej, określonym w załączniku nr 2, wymagają uzyskania jednomyślnej zgody Komisji, w przypadku gdyby poprawki te mogły spowodować zmianę całkowitych limitów przestrzeni powietrznej objętej działaniem Konwencji. Jakikolwiek inne poprawki, niepowodujące takiej zmiany, podlegają notyfikacji Organizacji przez zainteresowane Umawiające się Strony.

3. Dla celów niniejszej Konwencji wyrażenie „ruch lotniczy” obejmuje ruch cywilnych statków powietrznych oraz tych wojskowych, celnych i policyjnych statków powietrznych, które stosują się do procedur Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

Artykuł 4

Organizacja posiada osobowość prawną. Na terytoriach Umawiających się Stron posiada pełną zdolność prawną, taką samą jaką mają osoby prawne prawa krajowego Umawiających się Stron. Organizacja ma, między innymi, zdolność sądową oraz prawo do nabywania majątku ruchomego i nieruchomego oraz dokonywania jego transferu. O ile niniejsza Konwencja lub załączony do niej statut nie stanowią inaczej, Organizacja reprezentowana jest przez Agencję, która działa w jej imieniu. Agencja zarządza majątkiem Organizacji.

Artykuł 5

1. Komisja składa się z przedstawicieli Umawiających się Stron. Każda Umawiająca się Strona może wyznaczyć kilku swoich przedstawicieli, w szczególności w celu reprezentowania zarówno interesów lotnictwa cywilnego, jak i obrony narodowej, przy czym mają oni jednak łącznie tylko jeden głos.

2. Dla celów określonych w artykule 2 ustęp 1 litera I Komisja zostaje rozszerzona o reprezentantów państw nieczłonkowskich, które są stronami Wielostronnej umowy w sprawie opłat trasowych. Rozszerzona w ten sposób Komisja podejmuje decyzje zgodnie z postanowieniami tej umowy.

3. Jeżeli rozszerzenie składu Komisji następuje w związku z umowami zawartymi pomiędzy Organizacją a państwem nieczłonkowskim, zgodnie z artykułem 2 ustęp 1, w szczególności ze względu na zarządzanie przepływem ruchu lotniczego, to wówczas rozszerzona Komisja podejmuje decyzje stosownie do postanowień tych umów.

Artykuł 6

1. Dla wykonania zadań wyznaczonych Organizacji w artykule 2 ustęp 1 Komisja podejmuje następujące działania:

a) w stosunku do Umawiających się Stron:

podejmuje decyzje:

- w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 litera b i c,
- w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 litera a i d-k, jeżeli uzna za potrzebne dla Umawiających się Stron powierzenie im wspólnej akcji; w takich przypadkach może ona również wydawać zalecenia Umawiającym się Stronom,

b) w stosunku do Agencji:

- zatwierdza roczny plan pracy oraz wieloletnie plany inwestycyjne i plany pracy, przedkładane jej przez Agencję dla wykonania zadań określonych w artykule 2 ustęp 1, a także jej budżet i sprawozdanie z działalności; wydaje Agencji instrukcje, kiedykolwiek

- uzna to za potrzebne dla wykonania przez Agencję wyznaczonych jej zadań,
- podejmuje wszelkie niezbędne środki z tytułu wykonywania nadzorczych uprawnień przysługujących jej zgodnie z niniejszą Konwencją oraz statutem Agencji,
 - daje Agencji potwierdzenie z wykonania budżetu.

2. Komisja ponadto może:

- a) zatwierdzać regulaminy pracy i przepisy finansowe, jak również kroki podejmowane stosownie do artykułu 7 ustęp 2 i artykułu 19 ustęp 3 statutu Agencji,
- b) wyznaczać na okres pięcioletni członków komisji rewizyjnej stosownie do artykułu 22 ustęp 1 statutu Agencji.

3. Komisja udziela Agencji upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji w sprawie specjalnych umów, o których mowa w artykule 2, i zatwierdza umowy wynegocjowane przez Agencję.

4. Postępowania przed sądem polubownym wszczynane są w imieniu Organizacji przez Komisję i prowadzone zgodnie z artykułem 31.

Artykuł 7

1. Decyzje podejmowane są przez Komisję w jednomyślnym głosowaniu Umawiających się Stron i są dla Umawiających się Stron wiążące. Jednakże Umawiająca się Strona powinna notyfikować Komisji fakt, że ze względu na krajowe uwarunkowania nie może wykonać jednomyślnej decyzji odnoszącej się do spraw, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 litera b i c, ze wskazaniem przyczyn takiego uchylenia się. W ciągu 6 miesięcy od takiej notyfikacji Komisja albo dokonuje rewizji swojej wcześniejszej decyzji albo podejmuje decyzję o ustaleniu warunków lub ograniczeń, jakie powinno się zastosować w stosunku do tego uchylenia. W obydwu tych przypadkach decyzja Komisji zapada w drodze jednomyślnego głosowania Umawiających się Stron.

2. Komisja podejmuje decyzję co do środków, o których mowa w artykule 6 ustęp 2 litera a, artykule 6 ustęp 3 i artykule 11 ustęp 3 w drodze jednomyślnego głosowania.

3. Jeżeli nie postanowiono inaczej, wytyczne i środki w przypadkach przewidzianych w artykule 6 ustęp 1 litera b oraz artykule 6 ustęp 4 wymagają uzyskania większości głosów Komisji, przez co rozumie się, że:

- głosy te podlegają ważeniu stosownie do tabeli przydziału głosów określonej w artykule 8 poniżej,
- głosy te reprezentują większość głosujących Umawiających się Stron.

4. Środki, o których mowa w artykule 6 ustęp 2 litera b, Komisja przyjmuje zgodnie z ustępem 3, pod warunkiem że odpowiednio obliczona większość nie stanowi mniej niż 70% oddanych głosów ważonych.

5. Zalecenia Komisji wymagają uzyskania większości głosów Umawiających się Stron.

Artykuł 8

1. Przydział (ważenie) głosów, o którym mowa w artykule 7, jest dokonywany zgodnie z następującą tabelą:

Roczna składka Umawiającej się Strony, jako procentowy udział w ogólnej rocznej wpłacie składek wszystkich Umawiających się Stron	Liczba głosów
Mniej niż 1%	1

od 1 do mniej niż 2%	2
od 2 do mniej niż 3%	3
od 3 do mniej niż 4 1/2%	4
od 4 do mniej niż 6%	5
od 6 do mniej niż do 7 1/2%	6
od 7 1/2 do mniej niż 9%	7
od 9 do mniej niż 11%	8
od 11 do mniej niż 13%	9
od 13 do mniej niż 15%	10
od 15 do mniej niż 18%	11
od 18 do mniej niż 21%	12
od 21 do mniej niż 24%	13
od 24 do mniej niż 27%	14
od 27 do mniej niż 30%	15
30%	16

2. W celu określenia rocznych składek Umawiających się Stron na rzecz budżetu Organizacji wstępnie, z ważnością od daty wejścia w życie Protokołu otwartego do podpisu w Brukseli w 1981 r., liczba głosów zostaje ustalona w oparciu o powyższą tabelę i stosownie do postanowienia artykułu 19 statutu Agencji.

3. W przypadku przystąpienia do Konwencji nowego państwa liczba głosów Umawiających się Stron podlega ponownemu ustaleniu według tej samej procedury.

4. Liczba głosów każdego roku podlega ponownemu ustaleniu zgodnie z powyższymi postanowieniami.

Artykuł 9

1. Komisja przyjmuje regulamin swojego działania jednogłośnie.

2. Regulamin ten określa, między innymi, zasady pracy Biura Przewodniczącego i języki robocze Komisji oraz powołuje grupy robocze Komisji.

Artykuł 10

Agencja zapewnia Komisji personel konieczny do jej pracy oraz biura wraz z ich wyposażeniem.

Artykuł 11

1. Aby zrealizować cele Organizacji, Komisja utrzymuje stosunki z właściwymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.

2. Z zachowaniem postanowień artykułu 6 ustęp 3 i artykułu 13, Komisja w szczególności posiada samodzielne upoważnienie do zawierania w imieniu Organizacji tych umów z organizacjami międzynarodowymi, Umawiającymi się Stronami lub innymi państwami, które są konieczne do wykonania zadań Organizacji określonych w artykule 2.

3. Na wniosek Agencji Komisja może delegować na Agencję decyzję w sprawie rozpoczęcia negocjacji i zawarcia umów koniecznych do wykonania zadań określonych w artykule 2.

Artykuł 12

Umowy pomiędzy Organizacją a jedną lub więcej z Umawiających się Stron lub z jednym lub więcej z państw nieczłonkowskich albo organizacją międzynarodową, odnoszące się do zadań określonych w artykule 12, ustalają poszczególne zadania, prawa i obowiązki stron umowy łącznie z zarządzaniem finansami, a także określają działania, jakie mają być podjęte. Umowy te negocjowane są przez Agencję stosownie do postanowień artykułu 6 ustęp 3 i artykułu 11 ustęp 3.

Artykuł 13

W zakresie wytycznych wydawanych przez Komisję Agencja może nawiązywać z właściwymi służbami technicznymi, publicznymi lub prywatnymi Umawiających się Stron lub państw niebędących stronami Konwencji oraz organizacji międzynarodowych te stosunki, które są najistotniejsze dla koordynacji ruchu lotniczego i dla działania jej służb. W tym celu, pod warunkiem poinformowania o tym Komisji, Agencja może zawierać w imieniu Organizacji umowy o charakterze administracyjnym, technicznym lub gospodarczym, o ile są konieczne dla jej funkcjonowania.

Artykuł 14

1. Jeżeli zachodzi taka potrzeba przy nabywaniu majątku nieruchomego, koniecznego dla zlokalizowania urządzeń Organizacji na terytorium Umawiającej się Strony, na podstawie zawartej w tej sprawie umowy z rządem, uwzględnia się interes publiczny zgodnie z przepisami prawa krajowego oraz z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów tego prawa, odnoszącymi się do wywłaszczania nieruchomości na cele publiczne. Procedurę wywłaszczenia na cele publiczne, w przypadku braku umowy o nabycie nieruchomości, wszczynają właściwe organy Umawiających się Stron, zgodnie z przepisami prawa krajowego odnoszącymi się do wywłaszczania nieruchomości na cele publiczne.

2. Na tych terytoriach Umawiających się Stron, na których procedura, o której mowa w ustępie 1, nie występuje. Organizacja może wykorzystać tryb przymusowego nabycia, który jest stosowany przy dokonywaniu wywłaszczeń na rzecz lotnictwa cywilnego lub telekomunikacji.

3. Umawiające się Strony uznają prawo Organizacji do czerpania korzyści związanych ze świadczeniem usług i zainstalowaniem urządzeń na ich terytoriach, w wyniku zastosowania tych przepisów prawa krajowego, które w interesie publicznym, w tym samym celu, ograniczają prawa właścicieli majątku nieruchomego na rzecz służb państwowych, a zwłaszcza w celu ustanowienia służebności na cele publiczne.

4. Organizacja ponosi wydatki wynikające z zastosowania niniejszego artykułu, w tym za odszkodowania płatne zgodnie z prawem tego państwa, na którego terytorium położony jest majątek nieruchomy.

Artykuł 15

W przypadku wykonywania zadań Organizacji, określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b. Agencja stosuje przepisy obowiązujące na terytoriach Umawiających się Stron i w przestrzeni powietrznej, której obsługa została powierzona służbom ruchu lotniczego Umawiających się Stron na podstawie umów międzynarodowych, których są one stronami.

Artykuł 16

W przypadkach wykonywania przez Organizację zadań, określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, Agencja, w granicach uprawnień nadanych służbom ruchu lotniczego, wydaje wszelkie niezbędne instrukcje dowódcom statków powietrznych. Dowódcy statków powietrznych zobowiązani są do zastosowania się do tych instrukcji, z wyjątkiem przypadków sity wyższej, określonych w przepisach, o których mowa w artykule 15.

Artykuł 17

W przypadku wykonywania zadań, określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, naruszenie przepisów żeglugi powietrznej popełnione w przestrzeni powietrznej, w której zapewnienie służb ruchu lotniczego zostało powierzone Agencji, jest odnotowywane w raportach specjalnie do tego upoważnionych urzędników Umawiających się Stron, z zachowaniem uprawnienia urzędników Umawiających się Stron do dokonywania, zgodnie z prawem krajowym, zgłoszeń o naruszeniach takiego samego rodzaju. Raporty, o których mowa powyżej, odnoszą przed sądami krajowymi taki sam skutek, jak te, które zostały sporządzone przez urzędników danego państwa wyznaczonych do zgłaszania naruszeń tego samego rodzaju.

Artykuł 18

1. Nie można ograniczać w żaden sposób rozpowszechniania publikacji i innych materiałów informacyjnych wysyłanych z Organizacji lub przysyłanych do niej w związku z jej oficjalną działalnością.

2. W celu oficjalnego kontaktowania się i przesyłania wszystkich jej dokumentów, Organizacja korzysta z uprzywilejowanego traktowania, nie mniejszego aniżeli zapewnia każda Umawiająca się Strona porównywalnym organizacjom międzynarodowym.

Artykuł 19

1. W państwie, w którym mieści się jej siedziba, i na terytoriach Umawiających się Stron, Organizacja jest zwolniona ze wszelkich ceł, podatków i opłat związanych z jej utworzeniem, rozwiązaniem albo likwidacją.

2. Organizacja jest zwolniona ze wszelkich ceł, podatków i opłat związanych z nabyciem majątku nieruchomego, podatków odnoszących się do jej majątku, kapitału i dochodu.

3. Organizacja jest zwolniona z wszelkich bezpośrednich podatków odnoszących się do jej majątku, kapitału i dochodu.

4. Organizacja jest zwolniona z wszelkich pośrednich obciążeń podatkowych będących wynikiem emitowania przez nią pożyczek i związanych z Organizacją.

5. Organizacja jest zwolniona z wszelkich form opodatkowania o charakterze dyskryminującym lub wyjątkowym.

6. Zwolnienia przewidziane w tym artykule nie dotyczą podatków i opłat stanowiących zapłatę za usługi o charakterze użyteczności publicznej.

Artykuł 20

1. Organizacja jest zwolniona z wszystkich opłat celnych i podatków albo równoważnych opłat, z wyjątkiem opłat związanych ze świadczonymi przez nią usługami. Ponadto nie dotyczą jej wszelkie zakazy lub ograniczenia importowe i eksportowe odnoszące się do materiałów, sprzętu, zapasów i innych towarów importowanych do użytku służbowego Organizacji lub

przeznaczonych do jej budynków, urządzeń, a także do jej funkcjonowania.

2. Towary importowane na terytorium Umawiającej się Strony w sposób, o którym mowa w ustępie 1, nie mogą być sprzedawane, pożyczane lub przekazywane bezpłatnie na tym terytorium, chyba że nastąpi to na warunkach ustalonych przez rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony.

3. W celu upewnienia się, że materiały, sprzęt, zapasy oraz inne towary, o których mowa w ustępie 1, importowane na rachunek Organizacji, zostały rzeczywiście dostarczone tej Organizacji i są rzeczywiście używane w jej służbowych budynkach oraz urządzeniach albo na potrzeby jej funkcjonowania, mogą być podejmowane wszelkie stosowne środki kontroli.

4. Niezależnie od zwolnień, o których mowa w ustępie 1, Organizacja jest zwolniona z wszelkich opłat celnych oraz wszelkich zakazów importu i eksportu lub ograniczeń odnoszących się do publikacji, o których mowa w artykule 25 statutu załączonego do niniejszej Konwencji.

Artykuł 21

1. Organizacja może posiadać wszelką walutę i prowadzić konta w różnych walutach w takim zakresie, w jakim jest to konieczne dla przeprowadzania transakcji służących realizacji jej celów.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się, na warunkach określonych w prawie krajowym i umowach międzynarodowych, przekazać Organizacji pełnomocnictwa, niezbędne do dokonywania przelewów środków finansowych związanych z powstaniem i funkcjonowaniem Organizacji, łącznie z pełnomocnictwami związanymi z emitowaniem i obsługą pożyczek, jeżeli rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony wyraził zgodę na emisję tych pożyczek.

Artykuł 22

1. Agencja może powołać do służby wykwalifikowane osoby będące obywatelami Umawiających się Stron.

2. Personel Organizacji i członkowie ich rodzin, prowadzący z nimi wspólne gospodarstwo domowe, mogą korzystać ze zwolnienia od restrykcyjnych środków emigracyjnych i związanych z rejestracją cudzoziemców, ogólnie przyznawanego personelowi porównywalnych organizacji międzynarodowych.

3. a) Umawiające się Strony, w okresie międzynarodowego kryzysu, przyznają personelowi Agencji i członkom ich rodzin, prowadzącym z nimi wspólne gospodarstwo domowe, te same ułatwienia repatriacyjne co pracownikom innych organizacji międzynarodowych.

b) Postanowienie, o którym mowa w literze a, nie dotyczy zobowiązań pracowniczych wobec Organizacji.

4. Od postanowień ustępu 1 i 2 nie ma wyjątków, chyba że chodzi o względy polityki państwowej, bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego.

5. Personel Organizacji:

a) w przypadku przywozu rzeczy osobistych, majątku ruchomego i innych przedmiotów użytku domowego, jeżeli nie są nowe i są przywiezione z zagranicy w celu pierwszego osiedlenia się na danym terytorium, oraz w przypadku wywozu tych samych rzeczy i majątku ruchomego po zakończeniu swojego zatrudnienia, jest zwolniony od opłat celnych i kosztów innych, aniżeli te, które są związane ze świadczeniem usług,

b) przy podejmowaniu swoich obowiązków na terytorium jakiegokolwiek Umawiającej się Strony

może wwieźć swój samochód osobisty, korzystając czasowo ze zwolnienia od cła, a następnie, lecz nie później niż po upływie okresu zatrudnienia, wywieźć ten pojazd, również w tym przypadku korzystając ze zwolnienia od cła. W obydwu sytuacjach musi on jednak spełnić warunki uznane przez rząd zainteresowanych Umawiających się Stron, w każdym indywidualnym przypadku, za konieczne do spełnienia,

c) posiada nienaruszalność ich oficjalnych świadectw i dokumentów.

6. Umawiające się Strony nie są zobowiązane do zapewnienia ich własnym obywatelom ułatwień, o których mowa w ustępie 5 litera a i b.

7. Dodatkowo, oprócz przywilejów, zwolnień i ułatwień zapewnionych pracownikom Organizacji, Dyrektor Generalny Agencji posiada immunitet w zakresie jurysdykcji dotyczącej dokumentów, w tym wypowiedzi słownych i pisemnych, w ramach wykonywania przez niego jego funkcji. Immunitet ten nie ma zastosowania w przypadku popełnienia wykroczenia w ruchu drogowym albo w przypadku wyrządzenia szkody przez pojazd należący do niego lub kierowany przez niego.

8. Zainteresowane rządy zobowiązane są podjąć wszystkie działania niezbędne do zapewnienia nierestrykcyjnego przesyłania wynagrodzeń netto pracowników.

Artykuł 23

Reprezentanci Umawiających się Stron, w czasie wykonywania swoich zadań i w trakcie podróży do i z miejsc posiedzeń, posiadają nietykalność wszystkich swoich oficjalnych świadectw i dokumentów.

Artykuł 24

Z powodu ich własnego systemu gwarancji socjalnych, Organizacja, Dyrektor Generalny i pracownicy Organizacji zwolnieni są z wszelkich obowiązkowych składek na rzecz krajowych organów zabezpieczenia socjalnego, bez uszczerbku dla umów pomiędzy Organizacją a Umawiającymi się Stronami, istniejących od czasu wejścia w życie Protokołu otwartego do podpisu w Brukseli w 1981 r.

Artykuł 25

1. Do kontraktowej odpowiedzialności Organizacji stosuje się prawo właściwe dla umowy, o którą chodzi.

2. W przypadku odpowiedzialności niekontraktowej Organizacja naprawia szkody powstałe w wyniku zaniedbań jej organów lub jej pracowników, w związku z ich zatrudnieniem, jeśli szkody te mogą być im przypisane. Postanowienie to nie wyklucza prawa poszkodowanych do dochodzenia innego odszkodowania na podstawie przepisów prawa krajowego Umawiającej się Strony.

Artykuł 26

1. a) Urządzenia Organizacji są nienaruszalne. Nieruchomości i majątek Organizacji zwolniony jest od jakiegokolwiek zajęcia, wyłączenia lub konfiskaty.
b) Archiwa Organizacji i wszystkie jej oficjalne świadectwa i dokumenty są nienaruszalne, gdziekolwiek by się znajdowały.
2. Nieruchomości i majątek Organizacji nie podlegają zajęciu ani egzekucji, z wyjątkiem egzekucji w wyniku wyroku sądowego. Jednakże urządzenia Organizacji nie podlegają zajęciu

ani egzekucji.

3. Jednakże, w celu umożliwienia prowadzenia postępowania sądowego i zapewnienia wykonalności wyroków sądowych na ich odpowiednich obszarach, właściwe władze państwa, na którego terenie Organizacja ma swoją siedzibę, oraz państw, na których terenie zlokalizowane są urzędy i archiwa Organizacji, udostępniają te urzędy i archiwa, po powiadomieniu o tym Dyrektora Generalnego Agencji.

Artykuł 27

1. Organizacja współpracuje przez cały czas z właściwymi władzami Umawiających się Stron, w celu ułatwienia pracy ich wymiarom sprawiedliwości, zapewnienia przestrzegania przepisów policyjnych i zapobiegania nadużyciom, które mogłyby powstać w związku z przywilejami, immunitetami, zwolnieniami i udogodnieniami wyszczególnionymi w niniejszej Konwencji.

2. Organizacja ułatwia, w jak największym stopniu, wykonywanie robót publicznych na terenie lub w sąsiedztwie jakiegokolwiek jej majątku nieruchomego, użytkowanego przez nią na terytoriach Umawiających się Stron.

Artykuł 28

W przypadku wykonywania przez Organizację zadań, określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, Agencja zobowiązana jest do uwzględniania umów międzynarodowych i przepisów krajowych odnoszących się do dopuszczenia do lotu, przelotu i bezpieczeństwa lotu nad terytoriami Umawiających się Stron oraz podejmowania wszelkich działań niezbędnych do zastosowania tych umów i przepisów.

Artykuł 29

W przypadku wykonywania przez Organizację zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b, w celu umożliwienia Umawiającym się Stronom dokonania sprawdzenia, czy stosowane są umowy międzynarodowe i przepisy krajowe, Agencja jest zobowiązana do przekazywania Umawiającym się Stronom na ich żądanie wszystkich niezbędnych informacji dotyczących statku powietrznego, na którego temat posiada wiedzę wynikającą z wykonywania przez nią tych zadań.

Artykuł 30

Umawiające się Strony uznają za nieodzowne, by Agencja osiągała równowagę finansową i czyniła wszystko w celu uzyskania tej równowagi, mając na względzie przede wszystkim posiadanie przez nią, w granicach limitów i na warunkach określonych w statucie załączonym do Konwencji, własnych dochodów i odpowiednich środków finansowych.

Artykuł 31

1. Jakikolwiek spór, który może powstać pomiędzy Umawiającymi się Stronami lub Umawiającymi się Stronami a Organizacją, reprezentowaną przez Komisję, związany z interpretowaniem lub zastosowaniem niniejszej Konwencji lub jej załączników, i który nie może być rozstrzygnięty w bezpośrednich negocjacjach lub przy użyciu innej metody, będzie poddany, na prośbę którejkolwiek ze stron, postępowaniu arbitrażowemu.

2. Każda ze stron, w każdym przypadku, powołuje w tym celu swojego arbitra, arbitrzy ci

zaś uzgadniają następnie między sobą powołanie trzeciego arbitra. Jeśli jedna ze stron nie wyznaczy swego arbitra w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku drugiej strony lub jeśli wyznaczeni arbitrzy nie porozumieją się w sprawie trzeciego arbitra, każda ze stron może wystąpić do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z prośbą o dokonanie takiego powołania.

3. Sąd arbitrażowy sam określa swoje postępowanie.

4. Każda strona ponosi koszty powołania własnego arbitra i jego udziału w postępowaniu arbitrażowym. Koszty powołania trzeciego arbitra i inne koszty są ponoszone w równych częściach przez strony sporu. Sąd arbitrażowy może jednak określać inny podział kosztów, jeśli uzna to za stosowne.

5. Decyzje sądu arbitrażowego są obowiązujące dla stron sporu.

Artykuł 32

1. Statut Agencji, wraz z jakimikolwiek jego zmianami, dokonywanymi zgodnie z warunkami określonymi w Konwencji i w załączonym do niej statucie, posiada moc wiążącą i obowiązuje na terytorium Umawiających się Stron.

2. Wprowadzenie jakichkolwiek zmian postanowień statutu wymaga uzyskania jednogłośniego zatwierdzenia przez członków Komisji.

3. Postanowienia artykułu 1, artykułu 11, artykułu 19 i artykułu 20 załączonego statutu nie mogą być jednakże zmienione przez Komisję.

Artykuł 33

W przypadku stanu zagrożenia lub wojny postanowienia niniejszej Konwencji nie wpływają na swobodę działania zaangażowanych Umawiających się Stron.

Artykuł 34

Umawiające się Strony zobowiązują się zapewnić stosowanie przez Agencję odpowiednich postanowień statutowych, ustanowionych w celu zapewnienia ciągłości działania służb publicznych.

Artykuł 35

1. Ważność niniejszej Konwencji, zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981 r., zostaje przedłużona na dwadzieścia lat od daty wejścia w życie tego protokołu.

2. Okres, o którym mowa w ustępie 1, zostanie automatycznie przedłużony na pięć lat, chyba że Umawiająca się Strona w ciągu ostatnich dwóch lat przed upływem bieżącego okresu, w drodze pisemnej notyfikacji Rządowi Królestwa Belgii, wyrazi swój zamiar wypowiedzenia Konwencji. Rząd Królestwa Belgii notyfikuje rządowi innych państw, będących członkami Konwencji, o otrzymaniu takiej notyfikacji.

3. Jeśli w wyniku zastosowania postanowienia ustępu 2 Organizacja miałaby ulec rozwiązaniu, to uznaje się ją za istniejącą, aż do chwili dokonania jej likwidacji.

Artykuł 36

1. Przystąpienie do niniejszej Konwencji, zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w

Brukseli w 1981 r., przez państwo niebędące sygnatariuszem wymienionego Protokołu, uzależnione jest:

- a) od zgody Komisji wyrażonej w drodze jednomyślnego głosowania i
- b) od państwa deponującego w tym samym czasie dokument przystąpienia do Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych, otwartej do podpisu w Brukseli w 1981 r.

2. Przewodniczący Komisji notyfikuje państwu niebędącemu sygnatariuszem o decyzji zatwierdzającej jego przystąpienie.

3. Dokument przystąpienia zostaje złożony na przechowanie Rządowi Królestwa Belgii, który notyfikuje o tym fakcie rządowi pozostałych państw sygnatariuszy i państw przystępujących.

4. Przystąpienie nabiera mocy pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu złożenia na przechowanie dokumentu przystąpienia.

Ujednolicona wersja Konwencji została sporządzona w językach niemieckim, angielskim, francuskim i portugalskim. Zgodnie z postanowieniem końcowym Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL z dnia 13 grudnia 1960 r. i zgodnie z postanowieniem końcowym Protokołu z dnia 12 lutego 1981 r. zmieniającego tę Konwencję, w przypadku jakichkolwiek nieścisłości, rozstrzygający będzie tekst w języku francuskim.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej Konwencji,
- postanowienia Konwencji są ratyfikowane, przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 21 lipca 2004 r.